

Издание
на български език

Информация и известия

Година 62
3 юни 2019 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2019/C 187/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2019/C 187/02 Дело C-377/16: Решение на Съда (голям състав) от 26 март 2019 г. — Кралство Испания/Европейски парламент (Жалба за отмяна — Езиков режим — Процедура за подбор на договорно наети служители — Покана за изразяване на интерес — Шофьори — Функционална група I — Езикови познания — Ограничение на избора на език 2 по процедурата за подбор до английски, френски и немски — Език за комуникация — Регламент № 1 — Правилник за длъжностните лица — Условия за работа на другите служители — Дискриминация, основана на езика — Обосноваване — Интерес на службата) 2

2019/C 187/03 Дело C-405/16 P: Решение на Съда (трети състав) от 28 март 2019 г. — Федерална република Германия/Комисия (Обжалване — Държавни помощи — Помощи, предоставяни с определени разпоредби от германския закон за възобновяемите енергийни източници, с изменения (Закон EEG от 2012 г.) — Помощ за производителите на електрическа енергия и допълнителна такса по Закона EEG за енергоемки потребители в намален размер — Решение, с което помощите се обявяват за отчасти несъвместими с вътрешния пазар — Понятие за „държавна помощ“ — Предимство — Държавни ресурси — Публичен контрол върху ресурсите — Мярка, която може да бъде приравнена на налог върху потреблението на електрическа енергия) 3

2019/C 187/04	Дело C-620/16: Решение на Съда (четвърти състав) от 27 март 2019 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 258 ДФЕС — Решение 2014/699/ЕС — Принцип на лоялно сътрудничество — Член 4, параграф 3 ДЕС — Допустимост — Последници от поведението, в което се упреква ответникът, към датата на изтичане на определения в мотивираното становище срок — Продължаващи последници за единството и съгласуваността на международните действия на Европейския съюз — Достатъчност на мерките, взети от съответната държава членка, за да се съобрази с мотивираното становище — Гласуване на Федерална република Германия срещу позицията на Съюза, установена в Решение 2014/699/ЕС, по време на 25-ата сесия на Ревизионната комисия на Междуправителствената организация за международни железопътни превози (ОПФ) и възражение на тази държава членка срещу посочената позиция и срещу предвидените в това решение условия за упражняване на правата на глас)	3
2019/C 187/05	Дело C-621/16 P: Решение на Съда (голям състав) от 26 март 2019 г. — Европейска комисия/Италианска република, Република Литва (Обжалване — Езиков режим — Конкурси на общо основание за назначаването на администратори — Обявление за конкурс — Администратори (AD 5) — Администратори (AD 6) в областта на защитата на данните — Езикови познания — Свеждане на избора на език 2 от конкурсите до английски, френски и немски — Език за комуникация с Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) — Регламент № 1 — Правилник за длъжностните лица — Дискриминация, основана на езика — Обосноваване — Интерес на службата — Съдебен контрол)	4
2019/C 187/06	Дело C-680/16 P: Решение на Съда (четвърти състав) от 27 март 2019 г. — Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o./Европейска комисия (Обжалване — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Директива 2001/83/ЕО — Член 30, параграф 1 — Комитет по лекарствените продукти за хуманна употреба — Сезиране на комитета, подчинено на изискването преди това да не е постановено национално решение — Активно вещество естрадиол — Решение, с което Европейската комисия нарежда на държавите членки да отнемат и изменят националните разрешения за търговия с лекарствени продукти с локално приложение, съдържащи естрадиол 0,01 % w/w)	5
2019/C 187/07	Съединени дела C-70/17 и 179/17: Решение на Съда (голям състав) от 26 март 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia no 1 de Barcelona — Испания) — Abanca Corporación Bancaria SA/Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Bankia SA/Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17) (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕО — Членове 6 и 7 — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Клауза за предсрочна изискуемост в договор за ипотечен кредит — Обявяване на частична неравноправност на клаузата — Правомощия на националния съд при наличие на клауза, квалифицирана като „неравноправна“ — Заместване на неравноправната клауза с норма от националното право)	6
2019/C 187/08	Дело C-127/17: Решение на Съда (четвърти състав) от 21 март 2019 г. — Европейска комисия/Република Полша (Неизпълнение на задължения от държава членка — Транспорт — Директива 96/53/ЕО — Международен транспорт — Пътни превозни средства в съответствие с граничните стойности за маса и размери, посочени в тази директива — Използване на такива пътни превозни средства, регистрирани или пуснати в движение в една държава членка, на територията на друга държава членка — Система със специално разрешително — Членове 3 и 7 — Акт за присъединяване от 2003 г. — Преходни разпоредби — Приложение XII, точка 8, параграф 3)	7
2019/C 187/09	Дело C-163/17: Решение на Съда (голям състав) от 19 март 2019 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Германия) — Abubacarr Jawo/Bundesrepublik Deutschland (Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Система от Дъблин — Регламент (ЕС) № 604/2013 — Прехвърляне на търсещото убежище лице в държавата членка, компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила — Понятие за укриване — Условия за продължаване на срока за прехвърляне — Член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Сериозна опасност от нечовешко или унизително отношение след приключване на процедурата за предоставяне на убежище — Условия на живот на лицата, които се ползват от международна закрила в посочената държава членка)	7
2019/C 187/10	Дело C-236/17 P: Решение на Съда (четвърти състав) от 27 март 2019 г. — Canadian Solar Emea GmbH и др./Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия (Обжалване — Дъмпинг — Внос на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китай — Окончателно антидъмпингово мито — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 3, параграф 7 — Член 9, параграф 4 — Действие на Регламент (ЕС) № 1168/2012 по време)	9

2019/C 187/11	Дело C-237/17 P: Решение на Съда (четвърти състав) от 27 март 2019 г. — Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc./Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия (Обжалване — Субсидии — Внос на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китай — Окончателно изравнително мито — Регламент (ЕО) № 597/2009)	9
2019/C 187/12	Съединени дела C-266/17 и C-267/17: Решение на Съда (четвърти състав) от 21 март 2019 г. (преюдициални запитвания от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — Rhein-Sieg-Kreis (C-266/17), Rhenus Veniro GmbH & Co. KG (C-267/17)/Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH (C-266/17), Kreis Heinsberg (C-267/17) (Преюдициално запитване — Транспорт — Обществени услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт — Регламент (ЕО) № 1370/2007 — Член 5, параграфи 1 и 2 — Пряко възлагане — Договори за услуги за обществен пътнически превоз с автобусен и трамваен транспорт — Условия — Директива 2004/17/ЕО — Директива 2004/18/ЕО)	10
2019/C 187/13	Съединени дела C-297/17, C-318/17, C-319/17 и C-438/17: Решение на Съда (голям състав) от 19 март 2019 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim и др. (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17)/Bundesrepublik Deutschland, Bundesrepublik Deutschland/Taus Magamadov (C-438/17) (Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Общи процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила — Директива 2013/32/ЕС — Член 33, параграф 2, буква а) — Отхвърляне от органите на дадена държава членка на молба за убежище като недопустима поради предоставена преди това субсидиарна закрила в друга държава членка — Член 52 — Приложно поле на тази директива ratione temporis — Членове 4 и 18 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Системни недостатъци на процедурата за предоставяне на убежище в другата държава членка — Системно отхвърляне на молбите за убежище — Реална и потвърдена опасност от нечовешко или унижително отношение — Условия на живот на лицата, на които е предоставена субсидиарна закрила, в последната държава членка)	11
2019/C 187/14	Съединени дела C-350/17 и C-351/17: Решение на Съда (четвърти състав) от 21 март 2019 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Mobit Soc.cons.arl/Regione Toscana (C-350/17), Autolinee Toscane SpA/Mobit Soc.cons.arl (C-351/17) (Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 1370/2007 — Обществени услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт — Член 5 — Възлагане на обществени поръчки за услуги — Член 5, параграф 2 — Пряко възлагане — Понятието „вътрешен оператор“ — Орган, упражняващ сходен контрол — Член 8, параграф 2 — Преходен режим — Краен срок на прякото възлагане)	13
2019/C 187/15	Дело C-427/17: Решение на Съда (десети състав) от 28 март 2019 г. — Европейска комисия/Ирландия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 91/271/ЕИО — Пречистване на градските отпадъчни води — Изключителни обстоятелства — Най-напреднали технически знания, без да водят до прекомерни разходи — Принцип на пропорционалност на разходите — Тежест на доказване — Доказателствени средства)	14
2019/C 187/16	Дело C-443/17: Решение на Съда (четвърти състав) от 21 март 2019 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (Chancery Division) — Обединено кралство) — Abraxis Bioscience LLC/Comptroller General of Patents (Преюдициално запитване — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Сертификат за допълнителна закрила на лекарствените продукти — Регламент (ЕО) № 469/2009 — Член 3, буква г) — Условия за предоставяне — Получаване на първо разрешение за пускане на пазара на продукта като лекарствен продукт — Разрешение за продукт като лекарствен продукт, представляващ нова форма на вече известна активна съставка)	15
2019/C 187/17	Дело C-444/17: Решение на Съда (голям състав) от 19 март 2019 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — Préfet des Pyrénées-Orientales/Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier (Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Контрол на границите, убежище и имиграция — Регламент (ЕС) 2016/399 — Член 32 — Временно повторно въвеждане на контрол на вътрешните граници от държава членка — Незаконно влизане на гражданин на трета страна — Приравняване на вътрешните граници на външни граници — Директива 2008/115/ЕО — Приложно поле — Член 2, параграф 2, буква а)	15

2019/C 187/18	Дело C-465/17: Решение на Съда (трети състав) от 21 март 2019 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S/Stadt Solingen (Преюдициално запитване — Възлагане на обществени поръчки — Директива 2014/24/ЕС — Член 10, буква з) — Специални изключения за поръчки за услуги — Услуги, свързани с гражданска отбрана, гражданска защита и предотвратяване на опасности — Организации или сдружения с нестопанска цел — Услуги за превоз на пациенти с линейка — Квалифициран медицински транспорт)	16
2019/C 187/19	Съединени дела C-487/17—C-489/17: Решение на Съда (десети състав) от 28 март 2019 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Наказателно производство срещу Alfonso Verlezza и др. (Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2008/98/ЕО и Решение 2000/532/ЕО — Отпадъци — Класифициране като опасни отпадъци — Отпадъци, за които могат да бъдат определени както кодове за опасни отпадъци, така и кодове за неопасни отпадъци)	17
2019/C 187/20	Дело C-498/17: Решение на Съда (пети състав) от 21 март 2019 г. — Европейска комисия/Италианска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 1999/31/ЕО — Член 14, букви б) и в) — Депониране на отпадъци — Съществуващи депа — Неизпълнение)	18
2019/C 187/21	Дело C-545/17: Решение на Съда (четвърти състав) от 27 март 2019 г. (преюдициално запитване от Sąd Najwyższy — Полша) — Mariusz Pawlak/Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Преюдициално запитване — Вътрешен пазар на пощенските услуги — Директиви 97/67/ЕО и 2008/6/ЕО — Член 7, параграф 1 — Понятието „изключителни или специални права за установяване и предоставяне на пощенски услуги“ — Член 8 — Право на държавите членки да организират услугата за изпращане на препоръчани пратки, използвана в съдебни производства — Срокове за подаване на процесуални документи пред съд — Тълкуване на националното право в съответствие с правото на Съюза — Граници — Директен ефект, на който се позовава еманация на държава членка в спор с частноправен субект).....	19
2019/C 187/22	Дело C-578/17: Решение на Съда (четвърти състав) от 27 март 2019 г. (преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus — Финландия) — производство, образувано по инициатива на Oy Hartwall Ab (Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Марки — Директива 2008/95/ЕО — Член 2 и член 3, параграф 1, буква б) — Отказ на регистрация или недействителност — Конкретна преценка на отличителния характер — Квалификация на марка — Последници — Цветна марка или фигуративна марка — Графично представяне на марка във фигуративна форма — Условия за регистрация — Недостатъчно ясно и точно графично представяне)	20
2019/C 187/23	Дело C-590/17: Решение на Съда (трети състав) от 21 март 2019 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — Henri Pouvin, Marie Dijoux, épouse Pouvin/Electricité de France (EDF) (Преюдициално запитване — Директива 93/13/ЕО — Приложно поле — Член 2, буква б) и буква в) — Понятия „потребител“ и „продавач или доставчик“ — Финансиране на покупката на основно жилище — Жилищен заем, предоставен от работодател на негов служител и на съпруга на този служител, който е солидарен съдлъжник).....	21
2019/C 187/24	Дело C-637/17: Решение на Съда (втори състав) от 28 март 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa — Португалия) — Cogeco Communications Inc/Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA (Преюдициално запитване — Член 102 ДФЕС — Принципи на равностойност и ефективност — Директива 2014/104/ЕС — Член 9, параграф 1 — Член 10, параграфи 2—4 — Членове 21 и 22 — Искове за обезщетение за вреди по националното право за нарушения на разпоредбите на правото на държавите членки и на Европейския съюз в областта на конкуренцията — Действие на националните решения — Давностни срокове — Транспониране — Прилагане във времето)	21
2019/C 187/25	Дело C-681/17: Решение на Съда (шести състав) от 27 март 2019 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — slewo — schlafen leben wohnen GmbH/Sascha Ledowski (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 2011/83/ЕС — Член 6, параграф 1, буква к) и член 16, буква д) — Договор, сключен от разстояние — Право на отказ — Изключения — Понятие за „запечатани стоки, които не могат да бъдат върнати поради съображения, свързани със защитата на здравето, или по хигиенни причини и които са разпечатани след доставката им“ — Матрак, чиято защитна опаковка е била отстранена след доставката).....	22

2019/C 187/26	Дело C-702/17: Решение на Съда (първи състав) от 21 март 2019 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Unareti SpA/Ministero dello Sviluppo Economico и др. (Преюдициално запитване — Вътрешен пазар на природен газ — Концесии за обществена разпределителна услуга — Предсрочно прекратяване на концесии след изтичането на преходен период — Сума, която новият концесионер трябва да възстанови на стария — Принцип на правната сигурност)	23
2019/C 187/27	Дело C-60/18: Решение на Съда (втори състав) от 28 март 2019 г. (преюдициално запитване от Tallinna Ringkonnakohtus — Естония) — AS Tallinna Vesi/Keskkonnaamet (Преюдициално запитване — Околна среда — Отпадъци — Директива 2008/98/ЕО — Повторна употреба и оползотворяване на отпадъците — Специфични критерии за край на отпадъка по отношение на утайките от пречистване на отпадъчни води след оползотворително третиране — Липса на критерии, определени на равнището на Европейския съюз или на национално равнище)	24
2019/C 187/28	Дело C-101/18: Решение на Съда (десети състав) от 28 март 2019 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Idi Srl/Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo (Преюдициално запитване — Координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки — Директива 2004/18/ЕО — Член 45, параграф 2, първа алинея, буква б) — Лично състояние на кандидата или оферента — Възможност за държавите членки да изключат от участие в процедура за възлагане на обществена поръчка всеки оператор, който е в процес на сключване на споразумение с кредитори — Национална правна уредба, предвиждаща изключването на лица, срещу които има „висящо“ производство за обявяване на споразумение с кредитори, освен в случай, при който планът за споразумение с кредиторите предвижда продължаване на дейността — Оператор, който е подал молба за споразумение с кредитори, запазвайки си възможността да представи план, в който се предвижда продължаване на дейността)	25
2019/C 187/29	Дело C-129/18: Решение на Съда (голям състав) от 26 март 2019 г. (преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom — Обединеното кралство) — SM/Entry Clearance Officer, UK Visa Section (Преюдициално запитване — Гражданство на Европейския съюз — Право на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки — Директива 2004/38/ЕО — Членове на семейството на гражданин на Съюза — Член 2, точка 2, буква в) — Понятие за пряк низходящ — Дете, което е поставено под законно настойничество или попечителство при условията на алжирския режим кафала (осигуряване на грижи за дете съгласно закона) — Член 3, параграф 2, буква а) — Други членове на семейството — Член 7 и член 24, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Семейен живот — Висш интерес на детето)	26
2019/C 187/30	Дело C-144/18 P: Решение на Съда (осми състав) от 28 март 2019 г. — River Kwai International Food Industry Co. Ltd/Association européenne des transformateurs de maïs doux (АЕТМД), Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия (Обжалване — Дъмпинг — Окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои видове готова и консервирана сладка царевича на зърна с произход от Тайланд — Междинно преразглеждане, извършено в изпълнение на член 11, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1225/2009)	27
2019/C 187/31	Дело C-201/18: Решение на Съда (седми състав) от 27 март 2019 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Mons — Белгия) — Mydibel SA/État belge (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Хармонизация на данъчните законодателства — Приспадане на данъка, платен по получени доставки — Недвижим имот, придобит като дълготраен актив — Продажба и обратен лизинг (sale and lease back) — Корекция на приспадания на ДДС — Принцип на неутралитет на ДДС — Принцип на равно третиране)	27
2019/C 187/32	Дело C-245/18: Решение на Съда (десети състав) от 21 март 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunale ordinario di Udine — Италия) — Tecnoservice Int. Srl, en faillite/Poste Italiane SpA (Преюдициално запитване — Платежни услуги във вътрешния пазар — Директива 2007/64/ЕО — Член 74, параграф 2 — Платежно нареждане за кредитен превод — Неточно посочен от платеца уникален идентификатор — Изпълнение на платежната операция въз основа на уникалния идентификатор — Отговорност на доставчика на платежните услуги на получателя)	28

2019/C 187/33	Дело C-275/18: Решение на Съда (трети състав) от 28 март 2019 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — Milan Vinš/Odvolací finanční ředitelství (Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 131 и член 146, параграф 1, буква а) — Освобождаване на доставките на стоки, изпратени или превозени до местоназначение извън Европейския съюз — Предвидено от националното право условие за освобождаване — Поставяне на стоки под определен митнически режим — Доказване на поставянето под режим износ)	29
2019/C 187/34	Дело C-312/18 P: Решение на Съда (осми състав) от 21 март 2019 г. — Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux/Европейска комисия (Обжалване — Картели — Пазар за рециклиране на акумулатори за автомобили — Решение за установяване на нарушение на член 101 ДФЕС и за налагане на глоби — Решение за поправка, с което се добавят пропуснатите в първоначалното решение покупни цени на адресатите — Срок за предявяване на иск — Начален момент — Просрочие — Недопустимост).....	30
2019/C 187/35	Дело C-81/19: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Cluj (Румъния), постъпило на 1 февруари 2019 г. — NG, OH/SC Banca Transilvania SA	30
2019/C 187/36	Дело C-83/19: Преюдициално запитване от Tribunalul Olt (Румъния), постъпило на 5 февруари 2019 г. — Asociația „Forumul Judecătorilor Din România“/Inspekția Judiciară	31
2019/C 187/37	Дело C-127/19: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Pitești (Румъния), постъпило на 18 февруари 2019 г. — Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor“/Consiliul Superior al Magistraturii.....	32
2019/C 187/38	Дело C-138/19: Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 20 февруари 2019 г. — DY	33
2019/C 187/39	Дело C-139/19: Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 20 февруари 2019 г. — DY	34
2019/C 187/40	Дело C-140/19: Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 20 февруари 2019 г. — EX	36
2019/C 187/41	Дело C-141/19: Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 20 февруари 2019 г. — EX	37
2019/C 187/42	Дело C-184/19: Преюдициално запитване от Curtea de Apel București (Румъния), постъпило на 26 февруари 2019 г. — Hecta Viticol SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați	38
2019/C 187/43	Дело C-187/19 P: Жалба, подадена на 22 февруари 2019 г. от Европейската служба за външна дейност срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 13 декември 2018 г. по дело T-537/17, De Loecker/ЕСВД..	39
2019/C 187/44	Дело C-195/19: Преюдициално запитване от Curtea de Apel București (Румъния), постъпило на 28 февруари 2019 г. — PJ/QK.....	40

2019/C 187/45	Дело C-211/19: Преюдициално запитване от Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 6 март 2019 г. — UO/Készletléti Rendőrség.	41
2019/C 187/46	Дело C-223/19: Преюдициално запитване от Landesgericht Wiener Neustadt (Австрия), постъпило на 13 март 2019 г. — YS/NK.	42
2019/C 187/47	Дело C-225/19: Преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Нидерландия), постъпило на 14 март 2019 г. — R.N.N.S./Minister van Buitenlandse Zaken.	43
2019/C 187/48	Дело C-226/19: Преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Нидерландия), постъпило на 14 март 2019 г. — K.A./Minister van Buitenlandse Zaken.	44
2019/C 187/49	Дело C-229/19: Преюдициално запитване от Gerechtshof te Amsterdam (Нидерландия), постъпило на 14 март 2019 г. — Dexia Nederland BV/XXX.	46
2019/C 187/50	Дело C-237/19: Преюдициално запитване от Kúria (Унгария), постъпило на 29 март 2019 г. — Gömböc Kutató, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft./Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala.	46
2019/C 187/51	Дело C-241/19 P: Жалба, подадена на 18 март 2019 г. от George Haswani срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 16 януари 2019 г. по дело T-477/17, Haswani/Съвет.	47
2019/C 187/52	Дело C-258/19: Преюдициално запитване от Kúria (Унгария), постъпило на 27 март 2019 г. — EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítványozási és Idegenforgalmi Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága.	48
2019/C 187/53	Дело C-260/19 P: Жалба, подадена на 26 март 2019 г. от Bena Properties Co. SA срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 16 януари 2019 г. по дело T-412/16, Bena Properties/Съвет.	49
2019/C 187/54	Дело C-261/19 P: Жалба, подадена на 26 март 2019 г. от Cham Holding Co. SA срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 16 януари 2019 г. по дело T-413/16, Cham/Съвет.	50
2019/C 187/55	Дело C-262/19: Преюдициално запитване от Polymeles Protodikeio Athinon (Гърция), постъпило на 28 март 2019 г. — RM, SN/Agrotiki Trapeza tis Ellados AE.	51
2019/C 187/56	Дело C-272/19: Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Wiesbaden (Германия), постъпило на 1 април 2019 г. — VQ/Land Hessen.	52
2019/C 187/57	Дело C-277/19: Преюдициално запитване от Općinski sud u Zadru (Хърватия), постъпило на 2 април 2019 г. — R. D., A. D./Raiffeisenbanke St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen.	53
2019/C 187/58	Дело C-281/19: Преюдициално запитване от Tribunal administratif de Paris (Франция), постъпило на 3 април 2019 г. — XS/Recteur de l'académie de Paris.	55
2019/C 187/59	Дело C-316/19: Иск, предявен на 16 април 2019 г. — Европейска комисия/Република Словения.	55

Общ съд

- 2019/C 187/60 Дело T-388/11: Решение на Общия съд от 10 април 2019 г. — Deutsche Post/Комисия (Държавни помощи — Пощенски сектор — Финансиране на допълнителни разходи за заплати и за социално осигуряване на част от персонала на Deutsche Post посредством субсидии и приходи, придобити от възнаграждението за услуги с регулирани цени — Решение за разширяване на официалната процедура по разследване — Решение, с което се установява съществуването на нови помощи в края на фазата на предварителна проверка — Жалба за отмяна — Обжалваем акт — Правен интерес — Допустимост — Последници от отмяната на окончателното решение — Запълнение за мотивиране) 57
- 2019/C 187/61 Дело T-182/15: Решение на Общия съд от 9 април 2019 г. — Sopra Steria Group/Парламент (Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Осигуряване на ИТ услуги за Парламента и други институции и агенции на Съюза — Отстраняване от процедури за възлагане на поръчки — Потенциален конфликт на интереси — Непредставяне на информацията, изискана от възложителя — Член 107, параграф 1, буква б) от Финансовия регламент — Прозрачност — Пропорционалност — Равно третиране — Член 102, параграф 1 от Финансовия регламент) 58
- 2019/C 187/62 Дело T-259/15: Решение на Общия съд от 9 април 2019 г. — Close и Cegelec/Парламент (Обществени поръчки за строителство — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Изграждане на електроенергийна инсталация — Разширяване и модернизиране на сградата „Конрад Аденауер“ в Люксембург — Отхвърляне на офертата на оферент — Възлагане на поръчката на друг оферент — Критерии за подбор — Финансови и икономически възможности — Технически и професионални възможности — Запълнение за мотивиране — Явна грешка в преценката) 58
- 2019/C 187/63 Дело T-492/15: Решение на Общия съд от 12 април 2019 г. — Deutsche Lufthansa/Комисия (Жалба за отмяна — Държавни помощи — Мерки, приведени в действие от Германия в полза на летище Франкфурт Хан и авиокомпаниите, използващи това летище — Решение, с което мерките в полза на летище Франкфурт Хан се квалифицират като държавни помощи, съвместими с вътрешния пазар, и се установява, че няма държавна помощ в полза на авиокомпаниите, използващи това летище — Липса на лично засягане — Липса на пряко засягане — Недопустимост) 59
- 2019/C 187/64 Дело T-300/16: Решение на Общия съд от 10 април 2019 г. — Jindal Saw и Jindal Saw Italia/Комисия (Субсидии — Внос на тръби от пластичен чугун с произход от Индия — Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/387 — Налагане на окончателно изравнително мито — Индийска схема за налагане на данък върху износа на желязна руда и на два вида такси за железопътен превоз на товари, която поставя превоза на желязна руда, предназначена за износ, в неблагоприятно положение — Член 3, точка 1, буква а), подточка iv) от Регламент (ЕО) № 597/2009 (заменен с Регламент (ЕС) 2016/1037) — Финансово участие — Доставка на стоки — Действие, изразяващо се в „упълномощаване“ на частен орган да изпълнява функция, която представлява финансово участие — Член 4, параграф 2, буква а) от Регламент № 597/2009 — Специфичност на субсидия — Член 6, буква г) от Регламент № 597/2009 — Изчисляване на ползата — Вреда за промишлеността на Съюза — Изчисляване на подбиването на цената и на маржа на вредата — Причинно-следствена връзка — Достъп до поверителните данни на антисубсидийното разследване — Право на защита) 60
- 2019/C 187/65 Дело T-301/16: Решение на Общия съд от 10 април 2019 г. — Jindal Saw и Jindal Saw Italia/Комисия (Дъмпинг — Внос на тръби от пластичен чугун с произход от Индия — Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/388 — Регламент (ЕО) № 1225/2009 (заменен с Регламент (ЕС) 2016/1036) — Дъмпингов марж — Определяне на експортната цена — Съдружие между износителя и вносителя — Надеждна експортна цена — Конструирание на експортната цена — Разумен марж на разходите за продажба, общите и административните разходи — Разумен марж на печалбата — Вреда за промишлеността на Съюза — Изчисляване на подбиването на цената и на маржа на вредата — Причинно-следствена връзка — Достъп до поверителните данни на антидъмпинговото разследване — Право на защита) 61
- 2019/C 187/66 Дело T-643/16: Решение на Общия съд от 10 април 2019 г. — Джамаа Ислямия Египет/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Специални ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу лица, групи и образувания — Замразяване на средства — Възможност орган на трета държава да бъде квалифициран като компетентен орган по смисъла на Обща позиция 2001/931/ОВПИС — Фактическо основание на решенията за замразяване на средствата — Запълнение за мотивиране — Удостоверяване на актовете на Съвета) 62

2019/C 187/67	Дела T-910/16 и T-911/16: Решение на Общия съд от 4 април 2019 г. — Hesse и Wedl & Hofmann/EUIPO (TESTA ROSSA) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „TESTA ROSSA“ — Частична отмяна — Член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Доказване на използването — Насочено навън използване на спорната марка — Равно третиране)	64
2019/C 187/68	Дело T-5/17: Решение на Общия съд от 4 април 2019 г. — Sharif/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Сирия — Замразяване на средства — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита — Явна грешка в преценката — Право на собственост — Пропорционалност — Засягане на доброто име)	64
2019/C 187/69	Дело T-51/17: Решение на Общия съд от 10 април 2019 г. — Полша/Комисия (ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Сектори на плодовете и зеленчуците — Помощи за групи производители — Разходи, направени от Полша — Недостатъци при основните проверки — Проверки на плановете за признаване и на критериите за признаване — Проверки по заявленията за подпомагане — Икономическа последователност — Основателност на разходите — Системни недостатъци — Риск за ЕФГЗ — Фиксирани корекции от 25 %)	65
2019/C 187/70	Дело T-108/17: Решение на Общия съд от 4 април 2019 г. — ClientEarth/Комисия (REACH — Регламент (ЕО) № 1907/2006 — Бис(2-етилхексил) фталат (DEHP) — Отхвърляне по същество на искане за вътрешно преразглеждане на решение, с което се разрешава пускане на пазара — Грешка при прилагане на правото — Явна грешка в преценката — Член 10 от Регламент (ЕО) № 1367/2006)	66
2019/C 187/71	Дело T-223/17: Решение на Общия съд от 11 април 2019 г. — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (ADAPTA POWDER COATINGS) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз ADAPTA POWDER COATINGS — Обявяване на недействителност от апелативния състав — Абсолютно основание за отказ — Отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) 2017/1001) — Липса на отличителен характер, придобит чрез използване — Член 7, параграф 3 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 3 от Регламент 2017/1001) — Нарушение на правото на изслушване — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94 от Регламент 2017/1001) — Доказателства, представени за първи път пред Общия съд)	67
2019/C 187/72	Дело T-224/17: Решение на Общия съд от 11 април 2019 г. — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз Bio proof ADAPTA — Обявяване на недействителност от апелативния състав — Абсолютно основание за отказ — Отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) 2017/1001) — Липса на отличителен характер, придобит чрез използване — Член 7, параграф 3 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 3 от Регламент 2017/1001) — Нарушение на правото на изслушване — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94 от Регламент 2017/1001) — Доказателства, представени за първи път пред Общия съд)	68
2019/C 187/73	Дело T-225/17: Решение на Общия съд от 11 април 2019 г. — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз Bio proof ADAPTA — Обявяване на частична недействителност от апелативния състав — Абсолютно основание за отказ — Отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) 2017/1001) — Липса на отличителен характер, придобит чрез използване — Член 7, параграф 3 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 3 от Регламент 2017/1001) — Нарушение на правото на изслушване — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94 от Регламент 2017/1001) — Доказателства, представени за първи път пред Общия съд)	69

2019/C 187/74	Дело T-229/17: Решение на Общия съд от 10 април 2019 г. — Германия/Комисия (Сближаване на законодателствата — Регламент (ЕС) № 305/2011 — Регламент (ЕС) № 1025/2012 — Строителни продукти — Хармонизирани стандарти EN 14342:2013 и EN 14904:2006 — Задължение за мотивиране)	70
2019/C 187/75	Дело T-319/17: Решение на Общия съд от 9 април 2019 г. — Aldridge и др./Комисия (Публична служба — Срочно наети служители — OLAF — Договор за неопределено време — Решение на генералния директор на OLAF за въвеждане на еднократно прекласиране в по-горна степен — Искане за провеждане на годишна процедура по прекласиране — Обща мярка — Срок за обжалване — Начален момент — Публикуване в интранет — Недопустимост)	71
2019/C 187/76	Дело T-371/17: Решение на Общия съд от 9 април 2019 г. — Qualcomm и Qualcomm Europe/Комисия (Конкуренция — Пазар на игри с бейсбейнд чип, използвани в електронни устройства за широка употреба — Административна процедура — Член 18, параграф 3 и член 24, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Решение за изискване на информация — Задължение за мотивиране — Необходимост от изискваната информация — Пропорционалност — Доказателствена тежест — Принцип за забрана на самоуличаването — Принцип на добра администрация)	72
2019/C 187/77	Дело T-655/17: Решение на Общия съд от 11 април 2019 г. — Inditex/EUIPO — Ansell (ZARA TANZANIA ADVENTURES) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз ZARA TANZANIA ADVENTURES — По-ранни словни марки на Европейския съюз ZARA — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 2017/1001) — Неоснователно извлечена полза от отличителния характер или от репутацията на по-ранните марки — Засягане на отличителния характер или на репутацията на по-ранните марки)	73
2019/C 187/78	Дело T-765/17: Решение на Общия съд от 11 април 2019 г. — Kiku/CPVO — Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova) (Сортове растения — Производство за обявяване на недействителност — Сорт ябълки „Pinova“ — Отхвърляне на искането за обявяване на недействителност — Новост на сорта — Член 10 от Регламент (ЕО) № 2100/94 — Доказателствена тежест — Член 76 от Регламент № 2100/94 — Служебно разследване на фактите от CPVO)	74
2019/C 187/79	Дело T-277/18: Решение на Общия съд от 9 април 2019 г. — Zitro IP/EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на ЕС „PICK & WIN MULTISLOT“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	74
2019/C 187/80	Дело T-303/18 RENV: Решение на Общия съд от 10 април 2019 г. — AV/Комисия (Публична служба — Срочно наети служители — Назначаване — Член 13 от УРДС — Медицински преглед, направен преди назначаването — Декларации, които са непълни към момента на медицинския преглед — Липса на деклариране на болест от страна на заинтересованото лице — Последващо установяване от страна на органа, оправомощен да сключва договори — Член 32 от УРДС — Прилагане с обратна сила на медицинската резерва за период от пет години — Сезиране на комисията по инвалидност — Разумен срок — Отговорност — Неимуществена вреда)	75
2019/C 187/81	Дело T-323/18: Решение на Общия съд от 11 април 2019 г. — Fomanu/EUIPO — Fujifilm Imaging Germany (Изобразяване на пеперуда) (Марка на Европейския съюз — Производство за отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща пеперуда — Реално използване на марката — Частична отмяна — Член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Член 58, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент 2017/1001) ..	76
2019/C 187/82	Дело T-403/18: Решение на Общия съд от 11 април 2019 г. — Pharmadom/EUIPO — Objectif Pharma (WS wellpharma shop) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз „WS wellpharma shop“ — По-ранна национална словна марка „WELL AND WELL“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	77

2019/C 187/83	Дело T-468/18: Решение на Общия съд от 3 април 2019 г. — NSC Holding/EUIPO — Ibercondor (CONDOR SERVICE, NSC) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „CONDOR SERVICE, NSC“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „IBERCONDOR“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Съответни потребители — Сходство на услугите — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	77
2019/C 187/84	Дело T-477/18: Решение на Общия съд от 11 април 2019 г. — Užstato sistemas administratorius/EUIPO — DPG Deutsche Pfandsystem (Изображение на бутилка със стрела) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща бутилка със стрела — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща кутийка, бутилка и стрела — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	78
2019/C 187/85	Дело T-555/18: Решение на Общия съд от 3 април 2019 г. — Medrobotics/EUIPO (See More. Reach More. Treat More.) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „See More. Reach More. Treat More.“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	79
2019/C 187/86	Дело T-701/18: Жалба, подадена на 8 април 2019 г. — SJ/Комисия	80
2019/C 187/87	Дело T-177/19: Жалба, подадена на 21 март 2019 г. — Exxonmobil Petroleum & Chemical/ECHA	80
2019/C 187/88	Дело T-186/19: Жалба, подадена на 29 март 2019 г. — Zubedi/Съвет	82
2019/C 187/89	Дело T-189/19: Жалба, подадена на 3 април 2019 г. — Хайкал/Съвет	82
2019/C 187/90	Дело T-211/19: Жалба, подадена на 5 април 2019 г. — Le Pen/Парламент	84
2019/C 187/91	Дело T-213/19: Жалба, подадена на 8 април 2019 г. — AW/Парламент	85
2019/C 187/92	Дело T-239/19: Жалба, подадена на 9 април 2019 г. — Vinos de Arganza/EUIPO — Nordbrand Nordhausen (ENCANTO)	85
2019/C 187/93	Дело T-241/19: Жалба, подадена на 10 април 2019 г. — Испания/Комисия	86
2019/C 187/94	Дело T-249/19: Жалба, подадена на 12 април 2019 г. — Karpeta-Kovalyova/Комисия	87
2019/C 187/95	Дело T-250/19: Жалба, подадена на 15 април 2019 г. — Tradición CZ/EUIPO — Rivero Argudo (TRADICIÓN CZ, S.L.)	88
2019/C 187/96	Дело T-255/19: Жалба, подадена на 18 април 2019 г. — Baustoffwerke Gebhart & Söhne/EUIPO (BIOTON)	89

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

(2019/C 187/01)

Последна публикация

ОВ С 182, 27.5.2019 г.

Предишни публикации

ОВ С 172, 20.5.2019 г.

ОВ С 164, 13.5.2019 г.

ОВ С 155, 6.5.2019 г.

ОВ С 148, 29.4.2019 г.

ОВ С 139, 15.4.2019 г.

ОВ С 131, 8.4.2019 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 26 март 2019 г. — Кралство Испания/Европейски парламент

(Дело C-377/16) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Езиков режим — Процедура за подбор на договорно наети служители — Покана за изразяване на интерес — Шофьори — Функционална група I — Езикови познания — Ограничение на избора на език 2 по процедурата за подбор до английски, френски и немски — Език за комуникация — Регламент № 1 — Правилник за длъжностните лица — Условия за работа на другите служители — Дискриминация, основана на езика — Обосноваване — Интерес на службата)

(2019/C 187/02)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представители: M. J. García-Valdecasas Dorrego и M. A. Sampol Pucurull)

Ответник: Европейски парламент (представители: D. Nessaf, C. Burgos и M. Rantala)

Диспозитив

- 1) Отменя поканата за изразяване на интерес „Договорно наети служители — функционална група I — Шофьори (М/Ж) — EP/CAST/S/16/2016“.
- 2) Отменя базата данни, създадена съгласно поканата за изразяване на интерес „Договорно наети служители — функционална група I — Шофьори (М/Ж) — EP/CAST/S/16/2016“.
- 3) Осъжда Европейския парламент да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 314, 29.8.2016 г.

Решение на Съда (трети състав) от 28 март 2019 г. — Федерална република Германия/Комисия

(Дело C-405/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Държавни помощи — Помощи, предоставяни с определени разпоредби от германския закон за възобновяемите енергийни източници, с изменения (Закон EEG от 2012 г.) — Помощ за производителите на електрическа енергия и допълнителна такса по Закона EEG за енергоемки потребители в мален размер — Решение, с което помощите се обявяват за отчасти несъвместими с вътрешния пазар — Понятие за „държавна помощ“ — Предилство — Държавни ресурси — Публичен контрол върху ресурсите — Мярка, която може да бъде приравнена на налог върху потреблението на електрическа енергия)

(2019/C 187/03)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: T. Henze и R. Kanitz, подпомагани от T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: K. Herrmann и T. Maxian Rusche)

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Общия съд на Европейския съюз от 10 май 2016 г., Германия/Комисия (T-47/15, EU:T:2016:281).
- 2) Отменя Решение (ЕС) 2015/1585 на Комисията от 25 ноември 2014 година относно схема за помощ SA 33995 (2013/C) (ex 2013/NN) [приведена в действие от Германия за подкрепа на електроенергия от възобновяеми източници и на енергоемки потребители].
- 3) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи както в производството по обжалване, така и в първоинстанционното производство.

⁽¹⁾ ОВ С 326, 5.9.2016 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 27 март 2019 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело C-620/16) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 258 ДФЕС — Решение 2014/699/ЕС — Принцип на лоялно сътрудничество — Член 4, параграф 3 ДЕС — Допустимост — Последници от поведението, в което се упреква ответникът, към датата на изтичане на определения в мотивираното становище срок — Продължаващи последици за единството и съгласуваността на международните действия на Европейския съюз — Достатъчност на мерките, взети от съответната държава членка, за да се съобрази с мотивираното становище — Гласуване на Федерална република Германия срещу позицията на Съюза, установена в Решение 2014/699/ЕС, по време на 25-ата сесия на Ревизионната комисия на Междуправителствената организация за международни железопътни превози (ОТИФ) и възражение на тази държава членка срещу посочената позиция и срещу предвидените в това решение условия за упражняване на правата на глас)

(2019/C 187/04)

Език на производството: немски

Страни

Ищци: Европейска комисия (представители: W. Mölls, L. Navas, J. Hottiaux и J. Norris-Usher)

Отвѣтник: Федерална република Германия (представители: T. Henze и J. Möller)

Встъпила страна в подкрепа на ищеца: Съвет на Европейския съюз (представители: R. Liudvinaviciute-Cordeiro и J.-P. Nix)

Диспозитив

- 1) Като по време на 25-ата сесия на Ревизионната комисия на Междуправителствената организация за международни железопътни превози (ОТИФ) е гласувала срещу позицията, установена в Решение 2014/699/ЕС на Съвета от 24 юни 2014 година за определяне на позицията, която да бъде заета от името на Европейския съюз на 25-ата сесия на Ревизионната комисия на Междуправителствената организация за международни железопътни превози по отношение на някои изменения на Конвенцията за международни железопътни превози (СОТИФ) и на притурките към нея, и като публично е изразила възраженията си както срещу тази позиция, така и срещу предвидените в това решение условия за упражняване на правата на глас, Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си по това решение и по член 4, параграф 3 ДЕС.
- 2) Осъжда Федерална република Германия да заплати съдебните разноски.
- 3) Съветът на Европейския съюз понася направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ С 22, 22.1.2018 г.

Решение на Съда (голям състав) от 26 март 2019 г. — Европейска комисия/Италианска република, Република Литва

(Дело C-621/16 P) (¹)

(Обжалване — Езиков режим — Конкурси на общо основание за назначаването на администратори — Обявление за конкурс — Администратори (AD 5) — Администратори (AD 6) в областта на защитата на данните — Езикови познания — Свеждане на избора на език 2 от конкурсите до английски, френски и немски — Език за комуникация с Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) — Регламент № 1 — Правилник за длъжностните лица — Дискриминация, основана на езика — Обосноваване — Интерес на службата — Съдебен контрол)

(2019/C 187/05)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: L. Pignataro-Nolin и G. Gattinara)

Други страни в производството: Италианска република (представители: G. Palmieri, подпомагана от P. Gentili, avvocato dello Stato), Република Литва

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Кралство Испания (представител: M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Европейската комисия да заплати, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Италианската република.
- 3) Кралство Испания понася направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ С 46, 13.2.2017 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 27 март 2019 г. — Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o./Европейска комисия

(Дело C-680/16 P) (¹)

(Обжалване — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Директива 2001/83/ЕО — Член 30, параграф 1 — Комитет по лекарствените продукти за хуманна употреба — Сезиране на комитета, подчинено на изискването преди това да не е постановено национално решение — Активно вещество естрадиол — Решение, с което Европейската комисия нарежда на държавите членки да отменят и изменят националните разрешения за търговия с лекарствени продукти с локално приложение, съдържащи естрадиол 0,01 % w/w)

(2019/C 187/06)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o. (представители: P. Klappich и C. Schmidt, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: B.-R. Killmann, A. Sipos и M. Šimerdová)

Диспозитив

- 1) Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 20 октомври 2016 г., August Wolff и Remedia/Комисия (Т 672/14, непубликувано, EU:T:2016:623).
- 2) Отменя Решение за изпълнение на Комисията C(2014) 6030 окончателен от 19 август 2014 година относно разрешенията за търговия с лекарствени продукти за хуманна употреба с локално приложение с високо съдържание на естрадиол в съответствие с член 31 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета в частта му, с която то задължава държавите членки да се съобразяват с предвидените в него задължения по отношение на лекарствените продукти с локално приложение, съдържащи естрадиол 0,01 % w/w, посочени или не в приложение I към това решение, титуляри на разрешения за които са Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel и Remedia d.o.o., с изключение на ограничението, че упоменатите в същото приложение лекарствени продукти с локално приложение, съдържащи естрадиол 0,01 % w/w, могат да се прилагат само вътрешнонационално.

- 3) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски, направени както в първоинстанционното съдебно производство, така и в производството по обжалване, с изключение на съдебните разноски, направени в обезпечителното производство, които следва да бъдат понесени от Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel и от Remedia d.o.o.

(¹) ОВ С 78, 13.3.2017 г.

Решение на Съда (голям състав) от 26 март 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia no 1 de Barcelona — Испания) — Abanca Corporación Bancaria SA/Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Bankia SA/Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17)

(Съединени дела C-70/17 и 179/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Членове 6 и 7 — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Клауза за предсрочна изискуемост в договор за ипотечен кредит — Обявяване на частична неравноправност на клаузата — Правомощия на националния съд при наличие на клауза, квалифицирана като „неравноправна“ — Залестване на неравноправната клауза с норма от националното право)

(2019/C 187/07)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia nº 1 de Barcelona

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Abanca Corporación Bancaria SA (C-70/17), Bankia SA (C-179/17)

Ответници: Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17)

Диспозитив

Членове 6 и 7 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкуват в смисъл, че от една страна, не допускат обявена за неравноправна клауза за предсрочна изискуемост в договор за ипотечен кредит да бъде запазена частично чрез отстраняване на елементите, които придават неравноправния ѝ характер, когато такова отстраняване ще доведе до изменение на съдържанието на посочената клауза, като се засегне същността ѝ, а от друга страна, тези разпоредби допускат националният съд да преодолее недействителността на такава неравноправна клауза, като я замести с новата редакция на законовата разпоредба, от която е заимствана тази клауза и която е приложима при съгласие на страните по договора, при условие че съответният договор за ипотечен кредит не може да бъде изпълняван при премахване на посочената неравноправна клауза и развалянето на договора в неговата цялост ще изложи потребителя на особено неблагоприятни последици.

(¹) ОВ С 121, 18.4.2017 г.
ОВ С 231, 17.7.2017 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 21 март 2019 г. — Европейска комисия/Република Полша(Дело C-127/17) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Транспорт — Директива 96/53/ЕО — Международен транспорт — Пътни превозни средства в съответствие с граничните стойности за маса и размери, посочени в тази директива — Използване на такива пътни превозни средства, регистрирани или пуснати в движение в една държава членка, на територията на друга държава членка — Система със специално разрешително — Членове 3 и 7 — Акт за присъединяване от 2003 г. — Преходни разпоредби — Приложение XII, точка 8, параграф 3)

(2019/C 187/08)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J. Hottiaux и W. Mölls)

Отговорник: Република Полша (представители: B. Majczyna, M. Kamejsza-Kozłowska, J. Sawicka, подпомагани от J. Waszkiewicz, експерт)

Диспозитив

- 1) Като налага на транспортните предприятия задължението да притежават специални разрешителни, за да могат да се движат по определени обществени пътища, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 3 във връзка с член 7 от Директива 96/53/ЕО на Съвета от 25 юли 1996 година относно максимално допустимите размери в националния и международен трафик на някои пътни превозни средства, които се движат на територията на Общността, както и максимално допустимите маси в международния трафик, изменена с Директива (ЕС) 2015/719 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 г., разгледани във връзка с точки 3.1. и 3.4. от приложение I към посочената Директива 96/53.
- 2) Осъжда Република Полша да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 151, 15.5.2017 г.

Решение на Съда (голям състав) от 19 март 2019 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Германия) — Abubacarr Jawo/Bundesrepublik Deutschland(Дело C-163/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Система от Дъблин — Регламент (ЕС) № 604/2013 — Прехвърляне на търсещото убежище лице в държавата членка, компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила — Понятие за укриване — Условия за продължаване на срока за прехвърляне — Член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Сериозна опасност от нечовешко или унижително отношение след приключване на процедурата за предоставяне на убежище — Условия на живот на лицата, които се ползват от международна закрила в посочената държава членка)

(2019/C 187/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Abubacarr Jawo

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Диспозитив

- 1) Член 29, параграф 2, второ изречение от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство, трябва да се тълкува в смисъл, че кандидат „се укрива“ по смисъла на тази разпоредба, когато съзнателно избягва националните органи, компетентни да извършат неговото прехвърляне, за да го осуети. Може да се презумира, че случаят е такъв, когато прехвърлянето не може да се извърши, тъй като кандидатът е напуснал отреденото му жилище, без да уведоми компетентните национални органи за своето отсъствие, при условие че е бил уведомен за своите задължения в това отношение, като запитващата юрисдикция следва да провери това обстоятелство. Посоченият кандидат запазва възможността да докаже, че не е уведомил тези органи за своето отсъствие поради основателни причини, а не поради намерението си да ги избегне.

Член 27, параграф 1 от Регламент № 604/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че в рамките на производство за обжалване на решение за прехвърляне заинтересованото лице може да се позове на член 29, параграф 2 от този регламент, като изтъкне, че срокът за прехвърляне е изтекъл, тъй като то не се е укрило.

- 2) Член 29, параграф 2, второ изречение от Регламент № 604/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че за да се удължи срокът за прехвърляне най-много до осемнадесет месеца, е достатъчно преди изтичането на шестмесечния срок за прехвърляне молещата държава членка да уведоми компетентната държава членка за обстоятелството, че заинтересованото лице се е укрило, като същевременно посочи новия срок за прехвърляне.
- 3) Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че в неговото приложно поле попада въпросът дали член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз не допуска прехвърлянето съгласно член 29 от Регламент № 604/2013 на търсещо международна закрила лице в държавата членка, която съгласно този регламент е обичайно компетентна за разглеждането на неговата молба за международна закрила, когато в случай че в посочената държава членка се предостави такава закрила, би имало сериозна опасност търсещото закрила лице да бъде подложено на нечовешко или унизително отношение по смисъла на посочения член 4 поради условията на живот, които биха го очаквали като лице, което се ползва от международна закрила в посочената държава членка.

Член 4 от Хартата на основните права трябва да се тълкува в смисъл, че допуска такава прехвърляне на търсещото международна закрила лице, освен ако съдът, сезиран с жалба против решението за прехвърляне, не установи въз основа на обективни, достоверни, точни и надлежно актуализирани данни и с оглед на гарантирания от правото на Съюза стандарт на закрила на основните права, че действително съществува опасност за търсещото закрила лице, поради обстоятелството че в случай на прехвърляне то би се оказало независимо от своята воля и личния си избор в положение на крайна материална нишета.

(¹) ОВ С 318, 25.9.2017 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 27 март 2019 г. — Canadian Solar Emea GmbH и др./Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

(Дело C-236/17 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Дъмпинг — Внос на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китай — Окончателно антидъмпингово мито — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 3, параграф 7 — Член 9, параграф 4 — Действие на Регламент (ЕС) № 1168/2012 по време)

(2019/C 187/10)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power Group Co. Ltd, по-рано Csi Solar Power (China) Inc. (представители: J. Bourgeois, A. Willems, S. De Knop, M. Meulenbelt и B. Natens, адвокати)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: N. Marcos Fraile, подпомагана от N. Tuominen, адвокат), Европейска комисия (представители: N. Kuplewatzky, J.-F. Brakeland и T. Maxian Rusche)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбите.
- 2) Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd и Csi Solar Power Group Co. Ltd заплащат свързаните с главната жалба съдебни разноски.
- 3) Европейската комисия понася съдебните разноски, направени от нея във връзка с главната жалба.
- 4) Европейската комисия заплаща свързаните с насрещната жалба съдебни разноски.
- 5) Съветът на Европейския съюз понася съдебните разноски, направени от него във връзка с насрещната жалба.

⁽¹⁾ ОВ С 239, 24.7.2017 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 27 март 2019 г. — Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc./Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

(Дело C-237/17 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Субсидии — Внос на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китай — Окончателно изравнително мито — Регламент (ЕО) № 597/2009)

(2019/C 187/11)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power Group Co. Ltd, по-рано Csi Solar Power (China) Inc. (представители: J. Bourgeois, A. Willems, S. De Knop и M. Meulenbelt, адвокати)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: H. Marcos Fraile, подпомагана от N. Tuominen, адвокат), Европейска комисия (представители: T. Maxian Rusche, J.-F. Brakeland и N. Kuplewatzky)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбите.
- 2) Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd и Csi Solar Power Group Co. Ltd заплащат свързаните с главната жалба съдебни разноски.
- 3) Европейската комисия понася съдебните разноски, направени от нея във връзка с главната жалба.
- 4) Европейската комисия заплаща свързаните с насрещната жалба съдебни разноски.
- 5) Съветът на Европейския съюз понася съдебните разноски, направени от него във връзка с насрещната жалба.

(¹) ОВ C 239, 24.7.2017 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 21 март 2019 г. (преюдициални запитвания от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — Rhein-Sieg-Kreis (C-266/17), Rhenus Veniro GmbH & Co. KG (C-267/17)/Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH (C-266/17), Kreis Heinsberg (C-267/17)

(Съединени дела C-266/17 и C-267/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Транспорт — Обществени услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилни транспорт — Регламент (ЕО) № 1370/2007 — Член 5, параграфи 1 и 2 — Пряко възлагане — Договори за услуги за обществен пътнически превоз с автобусен и трамваен транспорт — Условия — Директива 2004/17/ЕО — Директива 2004/18/ЕО)

(2019/C 187/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

(Дело C-266/17)

Жалбоподател: Rhein-Sieg-Kreis

Ответници: Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH

в присъствието на: Regionalverkehr Köln GmbH (C-266/17),

(Дело C-267/17)

Жалбоподател: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Ответник: Kreis Heinsberg

в присъствието на: WestVerkehr GmbH (C-267/17)

Диспозитив

Член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт не се прилага по отношение на прякото възлагане на договорите за обществени услуги за автобусен транспорт, които не са под формата на договори за концесии за услуги по смисъла на Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги, и на Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги.

⁽¹⁾ ОВ С 283, 28.8.2017 г.

ОВ С 269, 14.8.2017 г.

Решение на Съда (голям състав) от 19 март 2019 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — *Bashar Ibrahim* (C-297/17), *Mahmud Ibrahim* и др. (C-318/17), *Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji* (C-319/17)/*Bundesrepublik Deutschland, Bundesrepublik Deutschland/Taus Magamadov* (C-438/17)

(Съединени дела C-297/17, C-318/17, C-319/17 и C-438/17) ⁽¹⁾

*(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Общи процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила — Директива 2013/32/ЕС — Член 33, параграф 2, буква а) — Отхвърляне от органите на дадена държава членка на молба за убежище като недопустима поради предоставена преди това субсидиарна закрила в друга държава членка — Член 52 — Приложно поле на тази директива *ratione temporis* — Членове 4 и 18 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Системни недостатъци на процедурата за предоставяне на убежище в другата държава членка — Системно отхвърляне на молбите за убежище — Реална и потвърдена опасност от нечовешко или унижително отношение — Условия на живот на лицата, на които е предоставена субсидиарна закрила, в последната държава членка)*

(2019/C 187/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, Mohammad Ibrahim, Ahmad Ibrahim (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17), Bundesrepublik Deutschland (C-438/17)

Ответник: Bundesrepublik Deutschland (C-297/17, C-318/17, C-319/17), Taus Magamadov (C-438/17)

Диспозитив

- 1) Член 52, първа алинея от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила следва да бъде тълкуван в смисъл, че допуска държавата членка да предвиди, че националната разпоредба, с която се транспонира член 33, параграф 2, буква а) от тази директива, се прилага незабавно към молби за убежище, по които още не е постановено окончателно решение и които са подадени преди 20 юли 2015 г. и преди влизането в сила на тази разпоредба от националното право. Все пак този член 52, първа алинея, разглеждан по-специално в светлината на посочения член 33, не допуска такова незабавно прилагане в случай, в който както молбата за убежище, така и искането за обратно приемане са подадени преди влизането в сила на Директива 2013/32, като съгласно член 49 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство, те продължават да попадат изцяло в приложното поле на Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна.
- 2) В случай като разглежданите по дела C-297/17, C-318/17 и C-319/17 член 33 от Директива 2013/32 следва да бъде тълкуван в смисъл, че позволява държавите членки да отхвърлят молба за убежище като недопустима на основание на този член 33, параграф 2, буква а), без да е необходимо да прилагат приоритетно предвидените в Регламент № 604/2013 процедури по поемане на отговорност или по обратно приемане.
- 3) Член 33, параграф 2 буква а) от Директива 2013/32 следва да бъде тълкуван в смисъл, че допуска дадена държава членка да се ползва от предоставената с тази разпоредба възможност да отхвърли като недопустима молба за предоставяне на статут на бежанец с мотива, че на кандидата вече е предоставена субсидиарна закрила от друга държава членка, когато очакваните условия на живот, които посоченият кандидат би имал като лице, ползващо се от субсидиарна закрила в тази друга държава членка, не биха представлявали за него сериозна опасност да бъде изложен на нечовешко или унизително отношение по смисъла на член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз. От обстоятелството, че лицата, ползващи се от субсидиарна закрила, не получават в посочената държава членка никаква социална закрила, гарантираща жизнения им минимум, или получават такава закрила, която в сравнение с други държави членки е силно ограничена, без обаче тези лица да бъдат третираны по по-различен начин, отколкото гражданите на тази държава членка, може да се заключи, че посоченият кандидат би бил изложен там на такава опасност само ако вследствие на това обстоятелство, поради особената си уязвимост и независимо от волята си и личния си избор, той би се намирал в положение на крайна материална нищета.

Член 33, параграф 2 буква а) от Директива 2013/32 следва да бъде тълкуван в смисъл, че допуска държава членка да упражнява тази възможност, когато вследствие на прилагането на процедурата за убежище в другата държава членка, предоставила субсидиарна защита на кандидата, без в действителност да се разглеждат направените искания, в тази държава членка систематически се отказва да бъде предоставян статут на бежанец на лицата, търсещи международна закрила, които отговарят на условията, предвидени в глави II и III от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила.

(¹) ОВ С 309, 18.09.2017 г.

ОВ С 347, 16.10.2017 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 21 март 2019 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Mobit Soc.cons.arl/Regione Toscana (C-350/17), Autolinee Toscane SpA/Mobit Soc.cons.arl (C-351/17)

(Съединени дела C-350/17 и C-351/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 1370/2007 — Обществени услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт — Член 5 — Възлагане на обществени поръчки за услуги — Член 5, параграф 2 — Пряко възлагане — Понятието „вътрешен оператор“ — Орган, упражняващ сходен контрол — Член 8, параграф 2 — Преходен режим — Краен срок на прякото възлагане)

(2019/C 187/14)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

(Дело C-350/17)

Жалбоподател: Mobit Soc. cons. arl

Ответници: Regione Toscana

в присъствието на: Autolinee Toscane SpA, Régie Autonome des Transports Parisiens (RATP) (C-350/17)

(Дело C-351/17)

Жалбоподател: Autolinee Toscane SpA

Ответници: Mobit Soc. cons. arl,

в присъствието на: Regione Toscana, Régie Autonome des Transports Parisiens (RATP) (C-351/17)

Диспозитив

Член 5 и член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета трябва да се тълкуват в смисъл, че член 5 от този регламент не е приложим в процедура за възлагане, приключила преди 3 декември 2019 г., поради което компетентен орган, който с решение за възлагане, с което приключва конкурентна тръжна процедура, възлага преди тази дата договор за концесия на обществена услуга за местен пътнически превоз с автомобилен транспорт, няма задължение да спазва споменатия член 5.

⁽¹⁾ ОВ С 330, 2.10.2017 г.

Решение на Съда (десети състав) от 28 март 2019 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело C-427/17) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 91/271/ЕИО — Пречистване на градските отпадъчни води — Изключителни обстоятелства — Най-напреднали технически знания, без да водят до прекомерни разходи — Принцип на пропорционалност на разходите — Тежест на доказване — Доказателствени средства)

(2019/C 187/15)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: К. Mifsud-Bonnici и Е. Manhaeve)

Ответник: Ирландия (представители: J. Quaney, M. Browne и М. А. Joyce, подпомагани от S. Kingston, BL, С. Toland, SC, и В. Murray, SC)

Диспозитив

1) Ирландия не е изпълнила задълженията си, произтичащи от:

- член 3, параграфи 1 и 2 от Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води, изменена с Регламент (ЕО) № 1137/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г., и от приложение I, точка А и бележка под линия на стр. 1 от тази директива, изменена, като не е осигурила съхраняването и отвеждането с цел преработване на водите, събирани в комбинираната канализационна система за събиране на градските отпадъчни води и дъждовната вода в агломерациите Athlone, Cork City, Enniscorthy, с изключение на територията на Killagoley, Fermoy, Mallow, Midleton, Ringaskiddy и Roscommon Town,
- член 4, параграфи 1 и/или 3 от Директива 91/271, изменена с Регламент № 1137/2008, разглеждан във връзка с член 10 и приложение I, точка Б от тази директива, изменена, като не е въвела вторично пречистване или равностойна обработка, що се отнася до агломерациите Arklow, Athlone, Ballybofoey/Stranorlar, Cobh, Cork City, Enfield, Enniscorthy, Fermoy, Killybegs, Mallow, Midleton, Passage/Monkstown, Rathcormac, Ringaskiddy, Ringsend, Roscommon Town, Shannon Town, Tubbercurry и Youghal,
- член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 91/271, изменена с Регламент № 1137/2008, разглеждан във връзка с член 10 и приложение I, буква Б от тази директива, изменена, като не е гарантирала, че градските отпадъчни води, които влизат в канализационните системи на агломерациите Athlone, Cork City, Dundalk, Enniscorthy, с изключение на Killagoley, Fermoy, Killarney, Killybegs, Longford, Mallow, Midleton, Navan, Nenagh, Portarlinton, Ringsend, Roscrea и Tralee, преди заустването им в чувствителни зони са подлагани на по-строго пречистване от предвиденото в член 4 от посочената директива, изменена, и съгласно предписанията, съдържащи се в приложение I, точка Б от същата директива, изменена, и
- член 12 от Директива 91/271, изменена с Регламент № 1137/2008, като не е гарантирала, че заустването на отпадъчните води, произхождащи от пречиствателните станции за градски отпадъчни води в агломерациите Arklow и Castlebridge, подлежи на предварително регламентиране и/или на издаването на специални разрешителни.

2) Отхвърля жалбата в останалата част.

3) Осъжда Ирландия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 293, 4.9.2017 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 21 март 2019 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (Chancery Division) — Обединено кралство) — Abraxis Bioscience LLC/Comptroller General of Patents

(Дело C-443/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Сертификат за допълнителна закрила на лекарствени продукти — Регламент (ЕО) № 469/2009 — Член 3, буква г) — Условия за предоставяне — Получаване на първо разрешение за пускане на пазара на продукта като лекарствен продукт — Разрешение за продукт като лекарствен продукт, представляващ нова форма на вече известна активна съставка)

(2019/C 187/16)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (Chancery Division)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Abraxis Bioscience LLC

Ответник: Comptroller General of Patents

Диспозитив

Член 3, буква г) от Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствени продукти във връзка с член 1, буква б) от този регламент трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в член 3, буква б) от посочения регламент РПП, изтъкнато в подкрепа на заявка за СДЗ за нова форма на предишна активна съставка, не може да се разглежда като първо РПП на съответния продукт като лекарствен продукт, когато тази активна съставка сама по себе си вече е предмет на РПП.

⁽¹⁾ ОВ С 309, 18.9.2017 г.

Решение на Съда (голям състав) от 19 март 2019 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — Préfet des Pyrénées-Orientales/Abdelaziz Arrib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

(Дело C-444/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Контрол на границите, убежище и имиграция — Регламент (ЕС) 2016/399 — Член 32 — Временно повторно въвеждане на контрол на вътрешните граници от държава членка — Незаконно влизане на гражданин на трета страна — Приравняване на вътрешните граници на външни граници — Директива 2008/115/ЕО — Приложно поле — Член 2, параграф 2, буква а)

(2019/C 187/17)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: Préfet des Pyrénées-Orientales

Ответници: Abdelaziz Arif, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

Диспозитив

Член 2, параграф 2, буква а) от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, във връзка с член 32 от Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага към положението на гражданин на трета страна, задържан в непосредствена близост до вътрешна граница на държава членка и в незаконен престой на територията на държава членка, дори когато въпросната държава членка е въвела повторно по силата на член 25 от Кодекса контрол на тази граница поради сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност на тази държава членка.

(¹) ОВ С 330, 2.10.2017 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 март 2019 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S/Stadt Solingen

(Дело C-465/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Възлагане на обществени поръчки — Директива 2014/24/ЕС — Член 10, буква з) — Специални изключения за поръчки за услуги — Услуги, свързани с гражданска отбрана, гражданска защита и предотвратяване на опасности — Организации или сдружения с нестопанска цел — Услуги за превоз на пациенти с линейка — Квалифициран медицински транспорт)

(2019/C 187/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S

Ответник: Stadt Solingen

Диспозитив

- 1) Член 10, буква з) от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в него изключение от прилагането на правилата за възлагане на обществени поръчки включва обслужването и грижата за спешни пациенти в линейка за оказване на пешна медицинска помощ от медицински специалист/парамедик, обхванати от код 75252000 7 (услуги по аварийна безопасност) по CPV (Common Procurement Vocabulary (Общ терминологичен речник, свързан с обществените поръчки), както и квалифицирания медицински транспорт, който освен услугата по транспортиране включва и обслужване и грижа за пациенти в линейка от парамедик, подпомаган от санитар, обхванати от код 85143000 3 (услуги за превоз с линейка) по CPV, доколкото посоченият квалифициран медицински транспорт действително се осигурява от лица, които са надлежно обучени да предоставят първа помощ, и се отнася до пациент, чието здравословно състояние има опасност да се влоши по време на този превоз.

- 2) Член 10, буква з) от Директива 2014/24 трябва да се тълкува в смисъл, от една страна, че не допуска сдружения за оказване на помощ, признати съгласно националното право за организации за гражданска защита и гражданска отбрана, да се считат за „организации или сдружения с нестопанска цел“ по смисъла на тази разпоредба, доколкото признаването на статут на сдружение за оказване на помощ съгласно националното право не зависи от преследването на нестопанска цел, и от друга страна, че организациите или сдруженията, чиято цел е изпълнение на социални дейности, които нямат търговска цел и реинвестират евентуалната си печалба с оглед на постигането на целта на организацията или сдружението, представляват „организации или сдружения с нестопанска цел“ по смисъла на посочената разпоредба.

(¹) ОВ С 330, 2.10.2017 г.

Решение на Съда (десети състав) от 28 март 2019 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Наказателно производство срещу Alfonso Verlezza и др.

(Съединени дела C-487/17—C-489/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2008/98/ЕО и Решение 2000/532/ЕО — Отпадъци — Класифициране като опасни отпадъци — Отпадъци, за които могат да бъдат определени както кодове за опасни отпадъци, така и кодове за неопасни отпадъци)

(2019/C 187/19)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Alfonso Verlezza, Riccardo Traversa, Irene Cocco, Francesco Rando, Carmelina Scaglione, Francesco Rizzi, Antonio Giuliano, Enrico Giuliano, Refecta Srl, E. Giovi Srl, Vetreco Srl, SE.IN Srl

Диспозитив

- 1) Приложение III към Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви, изменена с Регламент (ЕО) № 1357/2014 на Комисията от 18 декември 2014 г., както и приложението към Решение 2000/532/ЕО на Комисията от 3 май 2000 година за замяна на Решение 94/3/ЕО за установяване на списък на отпадъците в съответствие с член 1, буква а) от Директива 75/442/ЕО на Съвета относно отпадъците и Решение 94/904/ЕО на Съвета за установяване на списък на опасните отпадъци в съответствие с член 1, параграф 4 от Директива 91/689/ЕО на Съвета относно опасните отпадъци, изменено с Решение 2014/955/ЕС на Комисията от 18 декември 2014 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че притежател на отпадък, за който могат да бъдат определени както кодове за опасни отпадъци, така и кодове за неопасни отпадъци, но чийто състав все още не е известен, трябва с оглед на класифицирането да установи състава на този отпадък и да провери дали е разумно да се очаква в него да се съдържат опасни вещества, като за тази цел може да използва пробите, химическите анализи и изпитванията, предвидени в Регламент (ЕО) № 440/2008 на Комисията от 30 май 2008 година за определяне на методи за изпитване в съответствие с Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент

и на Съвета относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), или също каквито и да било други проби, химически анализи и изпитвания, признати на международно равнище.

- 2) Принципът на предпазните мерки трябва да се тълкува в смисъл, че ако притежател на отпадък, за който могат да бъдат определени както кодове за опасни отпадъци, така и кодове за неопасни отпадъци, след като извърши възможно най-пълна оценка на рисковете при конкретните обстоятелства по разглеждания случай, е изправен пред практическа невъзможност да определи дали този отпадък съдържа опасни вещества или да оцени дали същият проявява опасни свойства, то този отпадък трябва да бъде класифициран като опасен.

(¹) ОВ С 374, 6.11.2017 г.

Решение на Съда (петри състав) от 21 март 2019 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-498/17) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 1999/31/ЕО — Член 14, букви б) и в) — Депониране на отпадъци — Съществуващи депа — Неизпълнение)

(2019/C 187/20)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Gattinara, F. Thiran и E. Sanfrutos Cano)

Ответник: Италианска република (представители: Palmieri, и G. Palatiello, avvocato dello Stato)

Диспозитив

- 1) Като не е приела всички необходими мерки, за да закрие във възможно най-кратки срокове в съответствие с член 7, буква ж) и член 13 от Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци депата, които не са получили разрешително за продължаване на дейността съгласно член 8 от същата директива, или като не е приела необходимите мерки, за да се приведат депата, получили разрешително за продължаване на дейността, в съответствие с предвидените в посочената директива изисквания, без да се засягат условията, установени в точка 1 от приложение I към същата директива, Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 14, букви б) и в) от Директива 1999/31 по отношение на депата в Авиляно (н.м. Сер Ле Брече), Ферандина (н.м. Венита), Дженцано ди Лукания (н.м. Матинела), Латронико (н.м. Торе), Лаурия (н.м. Карпинето), Маратеа (н.м. Монтекуро), Молиерно (н.м. Темпа ла Гуарела), две депа в Потенца (н.м. Монтегросо-Паларета), депа в Рапола (н.м. Алберо ин Пиано), Роканова (н.м. Сере), Сант'Анджело Ле Фрате (н.м. Фаризи), Кампотосто (н.м. Репердузо), Капистрело (н.м. Трасолеро), Франкавила (Вале Анцука), Л'Акуила (н.м. Понте деле Гроте), Андрия (D'Oria G. & C. Snc), Каноза (CO.BE.MA), Бишелле (CO.GE.SER), Андрия (F.lli Asquaviva), Трани (BAT-Igea Srl), Торвискоза (дружество Caffaro), Атела (н.м. Кафаро), Корлето Пертикара (н.м. Темпа Мазоне), Марсико Нуово (н.м. Галаино), Матера (н.м. Ла Мартела), Пескопаяно (н.м. Домакия), Рионеро ин Волтуре (н.м. Вентаруоло), Саландра (н.м. Пиано дел Говерно), Сан Мауро Форте (н.м. Прияти), Сенизе (н.м. Паломабара), Тито (н.м. Ая деи Моначи), Тито (н.м. Вале дел Форно), Капестрано (н.м. Тирасеньо), Кастелалто

(н.м. Коле Коку), Кастелвекио Калвизио (н.м. Термине), Корфинио (н.м. Кануче), Корфинио (н.м. Казе куерчето), Мошано Сантанджело (н.м. Санта Асунта), Сантомеро (н.м. Фикаденти), Монтекорвино Пуляно (н.м. Парапоти), Сан Бартоломео ин Галдо (н.м. Сера Пасторе), Тривигано (предишно Кава Дзоф) и Торвискоза (н.м. Ла Валета).

- 2) Осъжда Италианската република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 338, 9.10.2017 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 27 март 2019 г. (преюдициално запитване от Sąd Najwyższy — Полша) — Mariusz Pawlak/Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

(Дело C-545/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Вътрешен пазар на пощенските услуги — Директиви 97/67/ЕО и 2008/6/ЕО — Член 7, параграф 1 — Понятието „изключителни или специални права за установяване и предоставяне на пощенски услуги“ — Член 8 — Право на държавите членки да организират услугата за изпращане на препоръчани пратки, използвана в съдебни производства — Срокове за подаване на процесуални документи пред съд — Тълкуване на националното право в съответствие с правото на Съюза — Граници — Директен ефект, на който се позовава еманация на държава членка в спор с частноправен субект)

(2019/C 187/21)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Жалбоподател: Mariusz Pawlak

Ответник: Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

Диспозитив

- 1) Член 7, параграф 1, първо изречение от Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 година относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата, изменена с Директива 2008/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 г., във връзка с член 8 от нея трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредба от националното право, която признава като равносилно на подаване на процесуален документ пред съответната юрисдикция само подаването на този акт в пощенска станция на единствения оператор, определен за предоставянето на универсалната услуга, при това без обективна обосновка, изведена от съображения за обществен ред или обществена сигурност.

- 2) Публичен орган, определен като еманация на държава членка, не може да се позове на самата Директива 97/67, изменена с Директива 2008/6, срещу частноправен субект.

(¹) ОВ С 13, 15.1.2018 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 27 март 2019 г. (преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus — Финландия) — производство, образувано по инициатива на Oу Hartwall Ab

(Дело C-578/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Марки — Директива 2008/95/ЕО — Член 2 и член 3, параграф 1, буква б) — Отказ на регистрация или недействителност — Конкретна преценка на отличителния характер — Квалификация на марка — Последици — Цветна марка или фигуративна марка — Графично представяне на марка във фигуративна форма — Условия за регистрация — Недостатъчно ясно и точно графично представяне)

(2019/C 187/22)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Oу Hartwall Ab

в присъствието на: Patentti- ja rekisterihallitus

Диспозитив

- 1) Член 2 и член 3, параграф 1, буква б) от Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките трябва да се тълкуват в смисъл, че квалификацията, дадена от заявителя при регистрацията на знак като цветна марка или фигуративна марка, е един от релевантните фактори, за да се определи дали знакът може да представлява марка по смисъла на член 2 от тази директива и дали евентуално тази марка има отличителен характер по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) от същата директива, но не освобождава компетентния в областта на марките орган от задължението му да извърши конкретен и общ анализ на отличителния характер на разглежданата марка, което означава, че той не може да откаже да регистрира даден знак като марка само с мотива, че този знак не е придобил отличителен характер поради използването му във връзка със заявените стоки или услуги.
- 2) Член 2 от Директива 2008/95 трябва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като тези в главното производство не допуска даден знак да бъде регистриран като марка, тъй като е налице противоречие в заявката за регистрация, което запитващата юрисдикция трябва да провери.

(¹) ОВ С 412, 4.12.2017 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 март 2019 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — Henri Pouvin, Marie Dijoux, épouse Pouvin/Electricité de France (EDF)

(Дело C-590/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 93/13/ЕИО — Приложно поле — Член 2, буква б) и буква в) — Понятия „потребител“ и „продавач или доставчик“ — Финансиране на покупката на основно жилище — Жилищен заем, предоставен от работодател на негов служител и на съпруга на този служител, който е солидарен съдлъжник)

(2019/C 187/23)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: Henri Pouvin, Marie Dijoux, épouse Pouvin

Ответник: Electricité de France (EDF)

Диспозитив

Член 2, буква б) от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че служител на предприятие и неговият съпруг, които сключат с това предприятие договор за заем, какъвто принципно имат право да сключват само членовете на персонала на посоченото предприятие, и който договор е предназначен за финансиране на закупуването на недвижим имот за частни цели, трябва да се считат за „потребители“ по смисъла на тази разпоредба.

Член 2, буква в) от Директива 93/13 трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото предприятие следва да се счита за „продавач или доставчик“ по смисъла на тази разпоредба, когато сключва подобен договор за заем поради интереси, които са свързани със занятието, стопанската дейност или професията му, макар предоставянето на заеми да не съставлява негова основна дейност.

⁽¹⁾ ОВ C 437, 18.12.2017 г.

Решение на Съда (втори състав) от 28 март 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa — Португалия) — Cogeco Communications Inc/Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA

(Дело C-637/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 102 ДФЕС — Принципи на равностойност и ефективност — Директива 2014/104/ЕС — Член 9, параграф 1 — Член 10, параграфи 2—4 — Членове 21 и 22 — Искове за обезщетение за вреди по националното право за нарушения на разпоредбите на правото на държавите членки и на Европейския съюз в областта на конкуренцията — Действие на националните решения — Давностни срокове — Транспониране — Прилагане във времето)

(2019/C 187/24)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa

Страни в главното производство

Ищец: Cogeco Communications Inc

Ответници: Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA

Диспозитив

- 1) Член 22 от Директива 2014/104/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 година относно някои правила за уреждане на искове за обезщетение за вреди по националното право за нарушения на разпоредбите на правото на държавите членки и на Европейския съюз в областта на конкуренцията трябва да се тълкува в смисъл, че тази директива не се прилага по отношение на спора в главното производство.
- 2) Член 102 ДФЕС и принципът на ефективност трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която, от една страна, предвижда, че давностният срок във връзка с искове за обезщетение за вреди е тригодишен и започва да тече от момента, в който увреденото лице е узнало за правото си на обезщетение, дори да не е известно отговорното за нарушението лице, и от друга страна, не предвижда възможност за спиране или прекъсване на този срок по време на производство пред националния орган за защита на конкуренцията.

(¹) ОВ С 32, 29.1.2018 г.

Решение на Съда (шести състав) от 27 март 2019 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — slewo — schlafen leben wohnen GmbH/Sascha Ledowski

(Дело C-681/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 2011/83/ЕС — Член 6, параграф 1, буква в) и член 16, буква д) — Договор, сключен от разстояние — Право на отказ — Изключения — Понятие за „запечатани стоки, които не могат да бъдат върнати поради съображения, свързани със защитата на здравето, или по хигиенни причини и които са разпечатани след доставката и/или“ — Матрак, чиято защитна опаковка е била отстранена след доставката)

(2019/C 187/25)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: slewo — schlafen leben wohnen GmbH

Отвeтник: Sascha Ledowski

Диспозитив

Член 16, буква д) от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „запечатани стоки, които не могат да бъдат върнати поради съображения, свързани със защитата на здравето, или по хигиенни причини и които са разпечатани след доставката им“ по смисъла на тази разпоредба, не обхваща стоки като матраците, чиято защитна опаковка е отстранена от потребителя след доставката им.

(¹) ОВ С 112, 26.3.2018 г.

**Решение на Съда (първи състав) от 21 март 2019 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия)
— Unareti SpA/Ministero dello Sviluppo Economico и др.**

(Дело C-702/17) (¹)

**(Преюдициално запитване — Вътрешен пазар на природен газ — Концесии за
обществена разпределителна услуга — Предсрочно прекратяване на концесии след изтичането
на преходен период — Сума, която новият концесионер трябва да възстанови на стария — Принцип на
правната сигурност)**

(2019/C 187/26)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Unareti SpA

Отвeтници: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per gli Affari Regionali, Autorità Garante per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico — Sede di Milano, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Conferenza Stato Regioni ed Unificata, Ministero per gli affari regionali, Dipartimento per gli affari regionali e le autonomie, Conferenza Unificata Stato Regioni e Enti Locali

Диспозитив

Правото на Съюза в областта на концесиите за обществени услуги във връзка с принципа на правната сигурност трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като приложимата в главното производство, която изменя референтните правила за изчисляването на сумата, подлежаща на възстановяване на притежателите на възложени без състезателна процедура концесии за разпределение на природен газ поради предсрочното прекратяване на тези концесии с оглед на превъзлагането им чрез състезателна процедура.

(¹) ОВ С 112, 26.3.2018 г.

Решение на Съда (втори състав) от 28 март 2019 г. (преюдициално запитване от Tallinna Ringkonnakohtus —
Естония) — AS Tallinna Vesi/Keskonnaamet

(Дело C-60/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Околна среда — Отпадъци — Директива 2008/98/ЕО —
Повторна употреба и оползотворяване на отпадъците — Специфични критерии за край на отпадъка по
отношение на утайките от пречистване на отпадъчни води след оползотворително третиране — Липса
на критерии, определени на равнището на Европейския съюз или на национално равнище)

(2019/C 187/27)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Tallinna Ringkonnakohtus

Страни в главното производство

Жалбоподател: AS Tallinna Vesi

Ответник: Keskkonnaamet

в присъствието на: Keskkonnaministeerium

Диспозитив

Член 6, параграф 4 от Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви трябва да се тълкува в смисъл, че:

- допуска национална правна уредба като приложимата в главното производство, съгласно която, когато на равнището на Европейския съюз не са определени критерии за установяване на статус „край на отпадъка“ по отношение на даден вид отпадъци, предоставянето на такъв статус зависи от наличието на критерии, определени с национален акт с общо приложение относно този вид отпадъци, и
- не позволява на притежателя на отпадъци при обстоятелства като разглежданите в главното производство да изиска от компетентния административен орган или от съд на държавата членка да установи статус „край на отпадъка“.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 23.4.2018 г.

Решение на Съда (десети състав) от 28 март 2019 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Idi Srl/Arcadis — Agenzia Regionale Campania Difesa Suolo

(Дело C-101/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки — Директива 2004/18/ЕО — Член 45, параграф 2, първа алинея, буква б) — Лично състояние на кандидата или оферента — Възможност за държавите членки да изключат от участие в процедура за възлагане на обществена поръчка всеки оператор, който е в процес на сключване на споразумение с кредитори — Национална правна уредба, предвиждаща изключването на лица, срещу които има „висящо“ производство за обявяване на споразумение с кредитори, освен в случай, при който планът за споразумение с кредиторите предвижда продължаване на дейността — Оператор, който е подал молба за споразумение с кредитори, запазвайки си възможността да представи план, в който се предвижда продължаване на дейността)

(2019/C 187/28)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Idi Srl

Ответник: Arcadis — Agenzia Regionale Campania Difesa Suolo

в присъствието на: Regione Campania

Диспозитив

Член 45, параграф 2, първа алинея, буква б) от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, като разглежданата по главното производство, която позволява от процедура за възлагане на обществена поръчка да се изключи икономически оператор, който към датата на решението за изключване е подал молба за допускане на производство за споразумение с кредитори, запазвайки си възможността да представи план, в който се предвижда продължаване на дейността.

⁽¹⁾ ОВ C 166, 14.5.2018 г.

Решение на Съда (голям състав) от 26 март 2019 г. (преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom — Обединеното кралство) — SM/Entry Clearance Officer, UK Visa Section

(Дело C-129/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Гражданство на Европейския съюз — Право на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки — Директива 2004/38/ЕО — Членове на семейството на гражданин на Съюза — Член 2, точка 2, буква в) — Понятие за пряк низходящ — Дете, което е поставено под законно настойничество или попечителство при условията на алжирския режим кафала (осигуряване на грижи за дете съгласно закона) — Член 3, параграф 2, буква а) — Други членове на семейството — Член 7 и член 24, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Семейен живот — Висш интерес на детето)

(2019/C 187/29)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court of the United Kingdom

Страни в главното производство

Жалбоподател: SM

Ответници: Entry Clearance Officer, UK Visa Section

в присъствието на: Coram Children's Legal Centre (CCLC), AIRE Centre

Диспозитив

Понятието за пряк низходящ на гражданин на Съюза, което се съдържа в член 2, точка 2, буква в) от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО, трябва да се тълкува в смисъл, че не обхваща дете, което е поставено под постоянно законно настойничество или попечителство на гражданин на Съюза при условията на алжирския режим, тъй като в такъв случай между тях не възниква никаква родствена връзка.

Компетентните национални органи трябва обаче да улесняват влизането и пребиваването на такова дете в качеството му на друг член на семейството на гражданин на Съюза в съответствие с член 3, параграф 2, буква а) от посочената директива, разглеждан във връзка с член 7 и член 24, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, като преценят премерено и разумно всички известни и релевантни обстоятелства и като вземат предвид различните налични интереси, сред които по-специално висшия интерес на съответното дете. Ако в резултат на преценката се установи, че детето и настойникът или попечителят му, който е гражданин на Съюза, трябва фактически да живеят съвместно като семейство и че детето е зависимо от настойника или попечителя си, то изискванията, свързани с основното право на зачитане на семейния живот, както и задължението за отчитане на висшия интерес на детето по принцип налагат на това дете да бъде предоставено право на влизане и пребиваване, за да може то да живее при настойника или попечителя си в приемашата държава членка на последния.

⁽¹⁾ ОВ С 134, 16.4.2018 г.

Решение на Съда (осми състав) от 28 март 2019 г. — River Kwai International Food Industry Co. Ltd/Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

(Дело C-144/18 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Дълпинг — Окончателно антидълпингово лито върху вноса на някои видове готова и консервирана сладка царевича на зърна с произход от Тайланд — Междинно преразглеждане, извършено в изпълнение на член 11, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1225/2009)

(2019/C 187/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: River Kwai International Food Industry Co. Ltd (представители: F. Graafsma и J. Cornelis, advocaten)

Други страни в производството: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) (представители: A. Willems и C. Zimmermann, avocats, и S. De Knop, advocaat), Съвет на Европейския съюз (представител: S. Boelaert), Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland и A. Demeneix)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда River Kwai International Food Industry Co. Ltd да понесе освен направените от него съдебни разноски и тези, направени от Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) и от Съвета на Европейския съюз.
- 3) Европейската комисия понася направените от нея разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 142, 23.4.2018 г.

Решение на Съда (седми състав) от 27 март 2019 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Mons — Белгия) — Mydibel SA/État belge

(Дело C-201/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Хармонизация на данъчните законодателства — Приспадане на данъка, платен по получени доставки — Недвижим ипот, придобит като дълготраен актив — Продажба и обратен лизинг (sale and lease back) — Корекция на приспадания на ДДС — Принцип на неутралитет на ДДС — Принцип на равно третиране)

(2019/C 187/31)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Mons

Страни в главното производство

Жалбоподател: Mydibel SA

Ответник: État belge

Диспозитив

- 1) Членове 184, 185, 187 и 188 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2009/162/ЕС на Съвета от 22 декември 2009 г., трябва да се тълкуват, като релевантните фактически обстоятелства и разпоредби от национално право подлежат на проверка от страна на запитващата юрисдикция, в смисъл, че с тях не се налага задължение за корекция на начислен върху недвижим имот ДДС, който е бил приспаднал първоначално правилно, когато този имот е станал предмет на сделка sale and lease back (продажба и обратен лизинг), неподлежаща на облагане с ДДС при обстоятелства като разглежданите по главното производство.
- 2) Тълкуване на членове 184, 185, 187 и 188 от Директива 2006/112, изменена с Директива 2009/162, в смисъл, че с тях се налага задължение за корекция на първоначално приспадания данък добавена стойност (ДДС) при обстоятелства като разглежданите по главното производство, е в съответствие с принципите на неутралитет на ДДС и на равно третиране.

(¹) ОВ С 182, 28.5.2018 г.

Решение на Съда (десети състав) от 21 март 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunale ordinario di Udine — Италия) — Tecnoservice Int. Srl, en faillite/Poste Italiane SpA

(Дело C-245/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Платежни услуги във вътрешния пазар — Директива 2007/64/ЕО — Член 74, параграф 2 — Платежно нареждане за кредитен превод — Неточно посочен от платеца уникален идентификатор — Изпълнение на платежната операция въз основа на уникалния идентификатор — Отговорност на доставчика на платежните услуги на получателя)

(2019/C 187/32)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale ordinario di Udine

Страни в главното производство

Ищец: Tecnoservice Int. Srl, en faillite

Ответник: Poste Italiane SpA

Диспозитив

Член 74, параграф 2 от Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 97/7/ЕО, 2002/65/ЕО, 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 97/5/ЕО следва да се тълкува в смисъл, че когато платежно нареждане се изпълнява в съответствие с посочения от ползвателя на платежни услуги уникален идентификатор, който не съответства на обозначеното от този ползвател име на получателя на плащането, ограничаването на предвидената в тази разпоредба отговорност на доставчика на платежни услуги, се прилага както към доставчика на платежни услуги на платеца, така и към доставчика на платежни услуги на получателя.

(¹) ОВ С 249, 16.7.2018 г.

Решение на Съда (трети състав) от 28 март 2019 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — Milan Vinš/Odvolací finanční ředitelství

(Дело C-275/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 131 и член 146, параграф 1, буква а) — Освобождение на доставките на стоки, изпратени или превозени до местоназначение извън Европейския съюз — Предвидено от националното право условие за освобождение — Поставяне на стоки под определен митнически режим — Доказване на поставянето под режим износ)

(2019/C 187/33)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: Milan Vinš

Ответник: Odvolací finanční ředitelství

Диспозитив

Член 146, параграф 1, буква а) във връзка с член 131 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална законодателна разпоредба да обвързва освобожданието от данъка върху добавената стойност, предвидено по отношение на стоки, предназначени за износ извън Европейския съюз, от условието тези стоки да са били поставени под митнически режим износ в положение, при което е доказано, че са изпълнени материалноправните условия за освобожданието, сред които по-специално условието за действително изнасяне от територията на Съюза на съответните стоки.

(¹) ОВ С 221, 25.6.2018 г.

Решение на Съда (осми състав) от 21 март 2019 г. — Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux/Европейска комисия

(Дело C-312/18 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Картели — Пазар за рециклиране на акумулатори за автомобили — Решение за установяване на нарушение на член 101 ДФЕС и за налагане на глоби — Решение за поправка, с което се добавят пропуснатите в първоначалното решение покупни цени на адресатите — Срок за предявяване на иск — Начален момент — Просрочие — Недопустимост)

(2019/C 187/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux (представители: M. Brealey QC, I. Vandendorre, advocaat, S. Dionnet, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: G. Conte, I. Rogalski, J. Szczodrowski и F. van Schaik)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH и Société traitements chimiques des métaux (STCM) да заплатят съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 231, 2.7.2018 г.

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Cluj (Румъния), постъпило на 1 февруари 2019 г. — NG, OH/SC Banca Transilvania SA

(Дело C-81/19)

(2019/C 187/35)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Cluj

Страни в главното производство

Жалбоподатели: NG, ОН

Ответник: SC Banca Transilvania SA

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 1 [параграф 2] от Директива 93/13/ЕИО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че допуска възможността да се разглежда като неравнопавна договорна клауза, която възпроизвежда допълваща норма, от която страните са могли да дерогират, но на практика не са дерогирали, тъй като тази клауза не е била договаряна, каквато е в разглеждания случай клаузата, с която се изисква връщане на кредита в същата чуждестранна валута, в която е бил предоставен?
- 2) Може ли да се твърди, при условие че при отпускането на кредит в чуждестранна валута на потребителя не са били представени изчисления/прогнози за икономическото въздействие, което евентуално колебание на обменния курс би имало върху общия размер на произтичащите от договора задължения за плащане, че подобна клауза за цялостно поемане на валутния риск от страна на потребителя (по силата на принципа на номинализма) е ясна и разбираема и че продавачът или доставчикът (банката) е изпълнил добросъвестно задължението за информиране на контрагента си, при условие че максималното ниво на потребителска задължнялост, установено от Banca Națională a României (Национална банка на Румъния), се изчислява по обменния курс към датата на отпускане на кредита?
- 3) Допуска ли Директива 93/13/ЕИО и свързаната с нея съдебна практика, както и принципът на ефективност, възможността след установяване на неравнопавния характер на клауза, отнасяща се до поемането на валутния риск, договорът да продължи да се изпълнява без промяна? Каква е възможната промяна, която би довела до неприлагане на неравнопавната клауза и до спазване на принципа на ефективност?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравнопавните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Преюдициално запитване от Tribunalul Olt (Румъния), постъпило на 5 февруари 2019 г. — Asociația „Forumul Judecătorilor Din România”/Inspecția Judiciară

(Дело C-83/19)

(2019/C 187/36)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Olt

Страни в главното производство

Жалбоподател: Asociația „Forumul Judecătorilor din România“

Отговорник: Inspectoratul Judiciar

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли Механизмът за сътрудничество и проверка (МСП), създаден с Решение 2006/928/ЕО на Европейската комисия от 13 декември 2006 г. ⁽¹⁾, да се счита за акт, приет от институция на Европейския съюз по смисъла на член 267 ДФЕС, по тълкуването на който може да се произнесе Съдът на Европейския съюз?
- 2) Попадат ли съдържанието, характерът и темпоралният обхват на Механизма за сътрудничество и проверка (МСП), създаден съгласно Решение 2006/928/ЕО на Европейската комисия от 13 декември 2006 г., в приложното поле на Договора за присъединяването на Република България и Румъния към Европейския съюз, подписан в Люксембург на 25 април 2005 г.? Имат ли задължителен характер за румънската държава изискванията, съдържащи се в изготвяните в рамките на този механизъм доклади?
- 3) Следва ли член 19, параграф 1, втора алинея от Договора за Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че държавите членки са длъжни да установят правните средства, необходими за осигуряването на ефективна правна защита в областите, обхванати от правото на Съюза, съответно гаранции за независимо дисциплинарно производство за съдиите от Румъния, като се премахне всеки риск, свързан с политическо влияние върху хода на дисциплинарното производство, като прякото, дори и временно назначаване от правителството на ръководството на Inspectoratul Judiciar (Съдебен инспекторат, Румъния)?
- 4) Трябва ли член 2 от Договора за Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че държавите членки имат задължението да спазват критериите за правната държава, които се изискват и в докладите, изготвени в рамките на Механизма за сътрудничество и проверка (МСП), създаден съгласно Решение 2006/928/ЕО на Европейската комисия от 13 декември 2006 г., в процедурите за пряко, дори и временно назначаване от правителството на ръководството на Inspectoratul Judiciar (Съдебен инспекторат, Румъния)?

⁽¹⁾ Решение 2006/928/ЕО на Комисията от 13 декември 2006 година за създаване на механизъм за сътрудничество и проверка на напредъка на Румъния в постигането на специфични цели в областите на съдебната реформа и борбата срещу корупцията (ОВ L 354, 2006 г., стр. 56; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 51, стр. 55).

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Pitești (Румъния), постъпило на 18 февруари 2019 г. —
Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului
Procurorilor“/Consiliul Superior al Magistraturii

(Дело C-127/19)

(2019/C 187/37)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Pitești

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor“

Отвeтник: Consiliul Superior al Magistraturii

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли Механизмът за сътрудничество и проверка (МСП), създаден с Решение 2006/928/ЕО на Европейската комисия от 13 декември 2006 г. ⁽¹⁾, да се счита за акт, приет от институция на Европейския съюз по смисъла на член 267 ДФЕС, по тълкуването на който може да се произнесе Съдът на Европейския съюз?
- 2) Попадат ли съдържанието, характерът и темпоралният обхват на Механизма за сътрудничество и проверка (МСП), създаден съгласно Решение 2006/928/ЕО на Европейската комисия от 13 декември 2006 г., в приложното поле на Договора за присъединяването на Република България и Румъния към Европейския съюз, подписан в Люксембург на 25 април 2005 г.? Имат ли задължителен характер за румънската държава изискванията, съдържащи се в изготвяните в рамките на този механизъм доклади?
- 3) Трябва ли член 2 във връзка с член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, да се тълкува в смисъл, че в обхвата на задължението на държавата членка да спазва принципите на правовата държава попада и необходимостта Румъния да спазва изискванията, съдържащи се в докладите, изготвени в рамките на Механизма за сътрудничество и проверка (МСП), създаден с Решение 2006/928/ЕО на Европейската комисия от 13 декември 2006 година?
- 4) Допуска ли член 2 от Договора за Европейския съюз, и по-конкретно необходимостта от спазване на ценностите на правовата държава, законодателна уредба, по силата на която се създава и се определя устройството на Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție (Отдел за разследване на престъпленията в правосъдието) в рамките на Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (Прокуратура към Върховния касационен съд, Румъния), с оглед на възможността за непряко оказване на натиск върху магистратите?
- 5) Допуска ли принципът за независимост на съдиите, записан в член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС и в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, съгласно тълкуването, което му е дадено в практиката на Съда на Европейския съюз (голям състав, решение от 27 февруари 2018 г., Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, ECLI:EU:C:2018:117), създаването на Отдела за разследване на престъпленията в правосъдието в рамките на Прокуратурата към Върховния касационен съд, с оглед на реда и условията за назначаване/освобождаване от длъжност на прокурорите в този отдел, на реда и условията за осъществяване на неговата дейност, на начина на определяне на неговите правомощия, съотнесено към неголемия брой на длъжностите в този отдел?

⁽¹⁾ Решение 2006/928/ЕО на Комисията от 13 декември 2006 година за създаване на механизъм за сътрудничество и проверка на напредъка на Румъния в постигането на специфични цели в областите на съдебната реформа и борбата срещу корупцията (ОВ L 354, 2006 г., стр. 56; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 51, стр. 55).

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 20 февруари 2019 г. — DY

(Дело C-138/19)

(2019/C 187/38)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Страни в главното производство

Жалбоподател: DY

Отвeтник: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

При участието на: Finanzpolizei (Финансова полиция)

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 56 ДФЕС и Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги ⁽¹⁾ и Директива 2014/67/ЕС ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна норма, предвиждаща много високи глоби, и по-специално санкции с висок минимален размер, които могат да бъдат налагани кумулативно на съответния работник или служител за нарушения на формални задължения във връзка с трансграничната заетост на работници и служители, като например пропуск да се държи на разположение документацията относно трудовите възнаграждения или пропуск да бъде изпратено уведомление до Zentrale Koordinationsstelle (Централна координационна служба, наричана „ЗКО“)?
2. Ако на въпроса по точка 1. не бъде отговорено утвърдително:

Следва ли член 56 ДФЕС, Директива 96/71/ЕО и Директива 2014/67/ЕС да бъдат тълкувани в смисъл, че не допускат налагането на кумулативни глоби при нарушения на формални задължения при трансграничната заетост на работници и служители, когато горната граница на санкцията не е определена в абсолютен размер?
3. Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че му противоречи национална правна уредба, предвиждаща в случай на предсрочно прекратяване и/или прекъсване на временната трудова дейност в приемащата държава задължение за подаване на уведомление за настъпили промени до ЗКО?
4. При отрицателен отговор на въпроса по точка 3.:

Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че му противоречи национална правна уредба, която не предвижда разумен срок за подаване на уведомлението за настъпили промени?
5. Следва ли член 56 ДФЕС и член 9 от Директива 2014/67/ЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, предвиждаща, че изискването за предоставяне на разположение на определени документи не се изпълнява в достатъчна степен при последващото представяне на подходящи и релевантни документи в рамките на разумен срок?
6. Следва ли член 56 ДФЕС и член 9 от Директива 2014/67/ЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, изискваща от чуждестранния доставчик на услуги да представя на разположение такива документи, които надхвърлят посочените в член 9 от Директива 2014/67/ЕС и които не са нито релевантни, нито е уместно да бъдат изисквани, но не са и подробно посочени в националното законодателство, като например ведомости за трудовите възнаграждения, фишовете за изплатени трудови възнаграждения, списъци с подлежащите на изплащане трудови възнаграждения, удостоверения във връзка с дължимия данък върху трудовите доходи, подадени уведомления за начало и край на трудовата заетост, документи относно здравното осигуряване, списъци за подадени декларации и за дължимите надбавки, документи относно категориите на трудовите възнаграждения, удостоверения?

⁽¹⁾ ОВ L 18, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 29.

⁽²⁾ Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар („Регламент за ИСВП“) Текст от значение за ЕИП (ОВ L 159, 2014 г., стр. 11.)

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 20 февруари 2019 г. — DY

(Дело C-139/19)

(2019/C 187/39)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Страни в главното производство

Жалбоподател: DY

Отговорник: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

При участието на: Finanzpolizei (Финансова полиция)

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 56 ДФЕС и Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги ⁽¹⁾ и Директива 2014/67/ЕС ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна норма, предвиждаща много високи глоби, и по-специално санкции с висок минимален размер, които могат да бъдат налагани кумулативно на съответния работник или служител за нарушения на формални задължения във връзка с трансграничната заетост на работници и служители, като например пропуск да се държи на разположение документацията относно трудовите възнаграждения или пропуск да бъде изпратено уведомление до Zentrale Koordinationsstelle (Централна координационна служба, наричана „ЗКО“)?

2. Ако на въпроса по точка 1. не бъде отговорено утвърдително:

Следва ли член 56 ДФЕС, Директива 96/71/ЕО и Директива 2014/67/ЕС да бъдат тълкувани в смисъл, че не допускат налагането на кумулативни глоби при нарушения на формални задължения при трансграничната заетост на работници и служители, когато горната граница на санкцията не е определена в абсолютен размер?

3. Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че му противоречи национална правна уредба, предвиждаща в случай на предсрочно прекратяване и/или прекъсване на временната трудова дейност в приемащата държава задължение за подаване на уведомление за настъпили промени до ЗКО?

4. При отрицателен отговор на въпроса по точка 3.:

Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че му противоречи национална правна уредба, която не предвижда разумен срок за подаване на уведомлението за настъпили промени?

5. Следва ли член 56 ДФЕС и член 9 от Директива 2014/67/ЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, предвиждаща, че изискването за предоставяне на разположение на определени документи не се изпълнява в достатъчна степен при последващото представяне на подходящи и релевантни документи в рамките на разумен срок?

6. Следва ли член 56 ДФЕС и член 9 от Директива 2014/67/ЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, изискваща от чуждестранния доставчик на услуги да представя на разположение такива документи, които надхвърлят посочените в член 9 от Директива 2014/67/ЕС и които не са нито релевантни, нито е уместно да бъдат изисквани, но не са и подробно посочени в националното законодателство, като например вестимости за трудовите възнаграждения, фишовете за изплатени трудови възнаграждения, списъци с подлежащите на изплащане трудови възнаграждения, удостоверения във връзка с дължимия данък върху трудовите доходи, подадени уведомления за начало и край на трудовата заетост, документи относно здравното осигуряване, списъци за подадени декларации и за дължимите надбавки, документи относно категориите на трудовите възнаграждения, удостоверения?

⁽¹⁾ ОВ L 18, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 29.

⁽²⁾ Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар („Регламент за ИСВП“) Текст от значение за ЕИП (ОВ L 159, 2014 г., стр. 11.)

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 20 февруари
2019 г. — ЕХ

(Дело C-140/19)

(2019/C 187/40)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Страни в главното производство

Жалбоподател: ЕХ

Ответник: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

При участието на: Finanzpolizei (Финансова полиция)

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 56 ДФЕС и Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги ⁽¹⁾ и Директива 2014/67/ЕС ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна норма, предвиждаща много високи глоби, и по-специално санкции с висок минимален размер, които могат да бъдат налагани кумулативно на съответния работник или служител за нарушения на формални задължения във връзка с трансграничната заетост на работници и служители, като например пропуск да се държи на разположение документацията относно трудовите възнаграждения или пропуск да бъде изпратено уведомление до Zentrale Koordinationsstelle (Централна координационна служба, наричана „ЗКО“)?

2. Ако на въпроса по точка 1. не бъде отговорено утвърдително:

Следва ли член 56 ДФЕС, Директива 96/71/ЕО и Директива 2014/67/ЕС да бъдат тълкувани в смисъл, че не допускат налагането на кумулативни глоби при нарушения на формални задължения при трансграничната заетост на работници и служители, когато горната граница на санкцията не е определена в абсолютен размер?

3. Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че му противоречи национална правна уредба, предвиждаща в случай на предсрочно прекратяване и/или прекъсване на временната трудова дейност в приемащата държава задължение за подаване на уведомление за настъпили промени до ЗКО?

4. При отрицателен отговор на въпроса по точка 3.:

Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че му противоречи национална правна уредба, която не предвижда разумен срок за подаване на уведомлението за настъпили промени?

5. Следва ли член 56 ДФЕС и член 9 от Директива 2014/67/ЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, предвиждаща, че изискването за предоставяне на разположение на определени документи не се изпълнява в достатъчна степен при последващото представяне на подходящи и релевантни документи в рамките на разумен срок?
6. Следва ли член 56 ДФЕС и член 9 от Директива 2014/67/ЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, изискваща от чуждестранния доставчик на услуги да представя на разположение такива документи, които надхвърлят посочените в член 9 от Директива 2014/67/ЕС и които не са нито релевантни, нито е уместно да бъдат изисквани, но не са и подробно посочени в националното законодателство, като например ведомости за трудовите възнаграждения, фишовете за изплатени трудови възнаграждения, списъци с подлежащите на изплащане трудови възнаграждения, удостоверения във връзка с дължимия данък върху трудовите доходи, подадени уведомления за начало и край на трудовата заетост, документи относно здравното осигуряване, списъци за подадени декларации и за дължимите надбавки, документи относно категориите на трудовите възнаграждения, удостоверения?

(¹) ОВ L 18, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 29.

(²) Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар („Регламент за ИСВП“) Текст от значение за ЕИП (ОВ L 159, 2014 г., стр. 11.)

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 20 февруари 2019 г. — ЕХ

(Дело C-141/19)

(2019/C 187/41)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Страни в главното производство

Жалбоподател: ЕХ

Ответник: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

При участието на: Finanzpolizei (Финансова полиция)

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 56 ДФЕС и Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги (¹) и Директива 2014/67/ЕС (²) на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна норма, предвиждаща много високи глоби, и по-специално санкции с висок минимален размер, които могат да бъдат налагани кумулативно на съответния работник или служител за нарушения на формални задължения във връзка с трансграничната заетост на работници и служители, като например пропуск да се държи на разположение документацията относно трудовите възнаграждения или пропуск да бъде изпратено уведомление до Zentrale Koordinationsstelle (Централна координационна служба, наричана „ЗКО“)?

2. Ако на въпроса по точка 1. не бъде отговорено утвърдително:

Следва ли член 56 ДФЕС, Директива 96/71/ЕО и Директива 2014/67/ЕС да бъдат тълкувани в смисъл, че не допускат налагането на кумулативни глоби при нарушения на формални задължения при трансграничната заетост на работници и служители, когато горната граница на санкцията не е определена в абсолютен размер?

3. Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че му противоречи национална правна уредба, предвиждаща в случай на предсрочно прекратяване и/или прекъсване на временната трудова дейност в приемащата държава задължение за подаване на уведомление за настъпили промени до ЗКО?

4. При отрицателен отговор на въпроса по точка 3.:

Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че му противоречи национална правна уредба, която не предвижда разумен срок за подаване на уведомлението за настъпили промени?

5. Следва ли член 56 ДФЕС и член 9 от Директива 2014/67/ЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, предвиждаща, че изискването за предоставяне на разположение на определени документи не се изпълнява в достатъчна степен при последващото представяне на подходящи и релевантни документи в рамките на разумен срок?

6. Следва ли член 56 ДФЕС и член 9 от Директива 2014/67/ЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, изискваща от чуждестранния доставчик на услуги да представя на разположение такива документи, които надхвърлят посочените в член 9 от Директива 2014/67/ЕС и които не са нито релевантни, нито е уместно да бъдат изисквани, но не са и подробно посочени в националното законодателство, като например ведомости за трудовите възнаграждения, фишовете за изплатени трудови възнаграждения, списъци с подлежащите на изплащане трудови възнаграждения, удостоверения във връзка с дължимия данък върху трудовите доходи, подадени уведомления за начало и край на трудовата заетост, документи относно здравното осигуряване, списъци за подадени декларации и за дължимите надбавки, документи относно категориите на трудовите възнаграждения, удостоверения?

(¹) ОВ L 18, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 29.

(²) Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар („Регламент за ИСВП“) Текст от значение за ЕИП (ОВ L 159, 2014 г., стр. 11.)

Преюдициално запитване от Curtea de Apel București (Румъния), постъпило на 26 февруари 2019 г. — Неста Vicol SRL/Agенția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

(Дело C-184/19)

(2019/C 187/42)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател: Necta Viticol SRL

Ответници: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли разпоредбите на членове 7, 11 и 15 от Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки ⁽¹⁾ и разпоредбите на член 5 от Директива 92/84/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година относно сближаването на акцизните ставки на алкохола и алкохолните напитки ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат разпоредбите на член I, точка 21 и на член IV, първа алинея от Ordonanța de urgență № 54 din 23 iunie 2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale (Извънредно постановление № 54 от 23 юни 2010 г. относно някои мерки за противодействие на избягването на плащане на данъци)?
- 2) Допуска ли принципът на правната сигурност и на закрилата на оправданите правни очаквания уредбата в член I, точка 21 и в член IV, първа алинея от Ordonanța de urgență № 54 din 23 iunie 2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale (Извънредно постановление № 54 от 23 юни 2010 г. относно някои мерки за противодействие на избягването на плащане на данъци) след измененията, въведени в него относно акцизите за някои непенливи напитки, получени чрез ферментация, различни от бира и вино?

⁽¹⁾ ОВ L 316, 1992 г., стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 152.

⁽²⁾ ОВ L 316, 1992 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 159.

Жалба, подадена на 22 февруари 2019 г. от Европейската служба за външна дейност срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 13 декември 2018 г. по дело T-537/17, De Loecker/ЕСВД

(Дело C-187/19 P)

(2019/C 187/43)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска служба за външна дейност (представители: S. Marquardt, R. Spac)

Друга страна в производството: Stéphane De Loecker

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното съдебно решение,
- да се отхвърли като неоснователно искането за отмяна на решението от 10 октомври 2016 г., с което е отхвърлена жалбата за морален тормоз, подадена срещу заемачия длъжността Chief Operating Officer в ЕСВД по онова време,
- да се осъди жалбоподателя [пред първата инстанция] да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбата е срещу точки 57, 58 и 65 от обжалваното решение. Според ЕСВД Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точка 65 от решението си, че ЕСВД не е изпълнила правилно решението от 16 декември 2015 г., De Loecker/ЕСВД (F-34/15) и е нарушила правото на жалбоподателя да бъде изслушан, като не го е изслушала в рамките на предварителния анализ преди започването на административно разследване.

В този контекст ЕСВД счита, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото в преценката на фактите по делото, като е изопачил провежданото производство и като не е отчетел факта, че ЕСВД е изслушала жалбоподателя, давайки му възможност да представи доказателства в допълнение на първоначалната му жалба, и то преди да предаде преписката на службите на Комисията с оглед на предварителното разследване.

По-нататък, решение De Loecker/ЕСВД (F-34/15) е било погрешно изтълкувано като налагащо на ЕСВД задължение да изслуша жалбоподателя още на етапа на предварителната процедура (точки 55 — 57 от обжалваното решение).

Накрая, ЕСВД поддържа, че Общият съд е допуснал грешка в преценката по отношение на производството, като е приложил към настоящото дело изводите в решение от 14 февруари 2017 г., Kerstens/Комисия (T-270/16 P, посочено в точка 58 от обжалваното решение). Общият съд не взема предвид факта, че по настоящото дело става въпрос само за предварителен анализ, а не за административно разследване.

**Преюдициално запитване от Curtea de Apel București (Румъния), постъпило на 28 февруари 2019 г. —
PJ/QK**

(Дело C-195/19)

(2019/C 187/44)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател: PJ

Ответник: QK

Преюдициални въпроси

- 1) Имат ли задължителен характер за румънската държава Механизмът за сътрудничество и проверка (МСП), създаден с Решение 2006/928/ЕО на Европейската комисия от 13 декември 2006 г. ⁽¹⁾, и изискванията, съдържащи се в докладите, изготвени в рамките на този механизъм?

- 2) Допускат ли член 67, параграф 1 ДФЕС, член 2, първо изречение ДЕС и член 9, първо изречение ДЕС вътрешноправна уредба, с която се създава отдел на прокуратурата с изключителна компетентност за разследване на всякакъв вид престъпления, извършени от съдии или прокурори?
- 3) Допуска ли принципът на върховенството на европейското право, прогласен в решение от 15 юли 1964 г., *Costa*, 6/64, EU:C:1964:66, и в последващата постоянна практика на Съда, вътрешноправна уредба, която позволява на правно-политическа институция като *Curtea Constituțională a României* (Конституционния съд на Румъния) да отхвърля горепосочения принцип с решения, които не подлежат на какъвто и да е способ за обжалване?

(¹) Решение 2006/928/ЕО на Комисията от 13 декември 2006 година за създаване на механизъм за сътрудничество и проверка на напредъка на Румъния в постигането на специфични цели в областите на съдебната реформа и борбата срещу корупцията (ОВ L 354, 2006 г., стр. 56; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 51, стр. 55).

Преюдициално запитване от Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 6 март 2019 г. — УО/Készenléti Rendőrség

(Дело C-211/19)

(2019/C 187/45)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Съд по административни и трудовоправни спорове Мишколц, Унгария)

Страни в главното производство

Ищец: УО

Ответник: Készenléti Rendőrség

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 1, параграф 3 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно някои аспекти на организацията на работното време (¹) да се тълкува в смисъл, че приложното поле *ratione personae* на тази директива се определя от член 2 от Директива 89/391/ЕИО за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място (²)?
- 2) При утвърдителен отговор трябва ли член 2, параграф 2 от Директива 89/391/ЕИО за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място да се тълкува в смисъл, че член 2, точки 1 и 2 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно някои аспекти на организацията на работното време не следва да се прилага спрямо полицейските служители, които са професионални служители към Полицията за бърза намеса?

(¹) ОВ L 299, 2003 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3.

(²) ОВ L 183, 1989 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 88.

Преюдициално запитване от Landesgericht Wiener Neustadt (Австрия), постъпило на 13 март 2019 г. —
YS/NK

(Дело C-223/19)

(2019/C 187/46)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesgericht Wiener Neustadt

Страни в главното производство

Ищец: YS

Ответник: NK

Преюдициални въпроси

- 1) Попадат ли в приложното поле на Директива 79/7/ЕИО от 19 декември 1978 година относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване ⁽¹⁾ и/или на Директива 2006/54/ЕО от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите ⁽²⁾ разпоредби на държава членка, ако в резултат от тях при изплащане на професионална пенсия от бившия работодател се удържат суми от значително по-голям брой мъже с право на професионална пенсия, отколкото от жени със същото право, като тези суми могат да бъдат свободно използвани от бившия работодател, и дискриминационни ли са такива разпоредби по смисъла на посочените директиви?
- 2) Попадат ли в приложното поле на Директива 2000/78/ЕО от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите ⁽³⁾ разпоредби на държава членка, които дискриминират въз основа на възраст, защото възлагат финансовата тежест само върху възрастни лица, които имат право да получават професионална пенсия въз основа на частноправно споразумение за директно плащане от работодателя, докато лицата на по-млада възраст, сключили договори за професионална пенсия, не носят финансова тежест?
- 3) Приложими ли са разпоредбите на Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), и по-специално правилата в членове 21 и 22 от Хартата за недопускане на дискриминация, към професионални пенсии, дори ако в обхвата на разпоредбите на държавите членки не попада дискриминация, забранена съгласно Директиви 79/7/ЕИО, 2000/78/ЕО и 2006/54/ЕО?
- 4) Трябва ли член 20 и сл. от Хартата да се тълкуват в смисъл, че не допускат разпоредби на държава членка, които прилагат правото на Съюза по смисъла на член 51 от Хартата и дискриминират въз основа на пол, възраст, имотно състояние или други признаци, като например имуществени отношения, в които се намира понастоящем техният бивш работодател, лицата, които имат право да получават професионална пенсия въз основа на частноправно споразумение, спрямо други лица с право на професионална пенсия и забранява ли Хартата подобна дискриминация?
- 5) Пораждат ли дискриминация, основана на имотно състояние по смисъла на член 21 от Хартата, национални разпоредби, които определят финансови задължения към бившия работодател само за малка група от лица, които имат договорни права за получаване на професионална пенсия под формата на ангажимент за директно плащане от работодателя, ако тези разпоредби обхващат само лица с по-висока професионална пенсия?

- 6) Трябва ли член 17 от Хартата да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредби на държава членка, които предвиждат лишаване от собственост директно чрез закон и без обезщетение, в рамките на споразумение, сключено между два частноправни субекта за получаване на професионална пенсия под формата на ангажимент за директно плащане от работодателя, в тежест на бивш работник на предприятие, което е длъжно да осигури плащането на професионалната пенсия и няма икономически затруднения?
- 7) Представлява ли законоустановено задължение на бившия работодател на лице с право на професионална пенсия да не изплаща части от договореното възнаграждение (от договорената професионална пенсия) — като нарушение на договорната свобода — посегателство върху правото на собственост на работодателя?
- 8) Трябва ли член 47 от Хартата да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредби на държава членка, които лишават от собственост директно чрез закон и не предвиждат никаква друга възможност за оспорване на това действие, освен да се претендира обезщетение за вреди и връщане на удържаната сума от лицето, облагодетелствано от отнетата парична сума (бившия работодател и длъжник по пенсионния договор)?

(¹) ОВ L 6, 1979 г., стр. 24; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 192.

(²) ОВ L 204, 2006 г., стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262.

(³) ОВ L 303, 2000 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7.

Преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Нидерландия), постъпило на 14 март 2019 г. — R.N.N.S./Minister van Buitenlandse Zaken

(Дело C-225/19)

(2019/C 187/47)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Страни в главното производство

Жалбоподател: R.N.N.S.

Ответник: Minister van Buitenlandse Zaken (Министър на външните работи)

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли правото на обжалване по смисъла на член 32, параграф 3 от Визовия кодекс (¹) срещу окончателно решение, с което се отказва издаването на виза на основание на член 32, параграф 1, буква а), подточка vi) от Визовия кодекс, ефективно правно средство за защита по смисъла на член 47 от Хартата на Европейския съюз, като се имат предвид следните обстоятелства:

— в мотивите към решението държавата членка е посочила единствено следното: „Една или повече държави членки Ви смятат за заплахата за обществения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве по смисъла на член 2, точка 19, съответно 21 от Кодекса на шенгенските граници или за международните отношения на една или повече държави членки“,

- нито в решението, нито в производството по обжалване държавата членка посочва кое специфично основание, съответно кои специфични основания от посочените в член 32, параграф 1, буква а), подточка vi от Визовия кодекс четири основания е/са налице,
- в производството по обжалване държавата членка не представя нито допълнителни съдържателни подробности, нито допълнителни мотиви по същество относно основанието/основанията, изтъквани във възраженията на другата държава членка/другите държави членки)?
- 2) Съблюдава ли се при описаните в първия въпрос обстоятелства правото на добра администрация по смисъла на член 41 от Хартата, по-специално предвид задължението на администрацията за мотивиране на издаваните актове?
- 3) а) Би ли бил различен отговорът на въпроси 1 и 2, ако в окончателния акт относно издаването на визата съответната държава членка се позове на действително съществуваща и достатъчно добре описана възможност за обжалване в другата държава членка срещу поименно посочен компетентен орган на тази държава членка/тези държави членки), който е повдигнал възраженията по член 32, параграф 1, буква а), подточка vi) от Визовия кодекс, и в рамките на това производство по обжалване може да се подложи на контрол основанието за отказ?
- б) За утвърдителния отговор на първия във връзка с третия въпрос необходимо ли е изпълнението на решението в производството по обжалване във и срещу постановилата окончателното решение държава членка да бъде спряно, докато кандидатът се възползва от възможността за обжалване в другата държава членка/другите държави членки, а в случай че кандидатът направи това — изпълнението да бъде спряно до постановяване на (окончателно) решение в производството по обжалване?
- 4) За отговора на въпросите от значение ли е дали на (органа в) държавата членка/държавите членки, която/които е/са възразила/възразили срещу издаването на виза, може да му бъде предоставена възможност да бъде конституиран като съответник в производството по обжалване срещу окончателното решение по молбата за виза и в това качество му бъде предоставена възможност да посочи основанието/основанията, с които подкрепя своите възражения?

(¹) Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (ОВ L 243, 2009 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от **Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem** (Нидерландия), постъпило на
14 март 2019 г. — К.А./Minister van Buitenlandse Zaken

(Цело C-226/19)

(2019/C 187/48)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Районен съд Хага, заседаващ в Харлем)

Страни в главното производство

Жалбоподател: К.А.

Отговорник: Minister van Buitenlandse Zaken (Министър на външните работи)

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли правото на обжалване по смисъла на член 32, параграф 3 от Визовия кодекс ⁽¹⁾ срещу окончателно решение, с което се отказва издаването на виза на основание на член 32, параграф 1, буква а), подточка vi) от Визовия кодекс, ефективно правно средство за защита по смисъла на член 47 от Хартата на Европейския съюз, като се имат предвид следните обстоятелства:
 - в мотивите към решението държавата членка е посочила единствено следното: „Една или повече държави членки Ви смятат за заплаха за общественения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве по смисъла на член 2, точка 19, съответно 21 от Кодекса на шенгенските граници или за международните отношения на една или повече държави членки“,
 - нито в решението, нито в производството по обжалване държавата членка посочва кое специфично основание, съответно кои специфични основания от посочените в член 32, параграф 1, буква а), подточка vi) от Визовия кодекс четири основания е/са налице,
 - в производството по обжалване държавата членка не представя нито допълнителни съдържателни подробности, нито допълнителни мотиви по същество относно основаниято, съответно основанията, изтъквани във възраженията на другата държава членка/другите държави членки?
- 2) Съблюдава ли се при описаните в първия въпрос обстоятелства правото на добра администрация по смисъла на член 41 от Хартата, по-специално предвид задължението на администрацията за мотивиране на издаваните актове?
- 3)
 - а) Би ли бил различен отговорът на въпроси 1 и 2, ако в окончателния акт относно издаването на визата съответната държава членка се позове на действително съществуваща и достатъчно добре описана възможност за обжалване в другата държава членка срещу поименно посочен компетентен орган на тази държава членка/тези държави членки, който е повдигнал възраженията по член 32, параграф 1, буква а), подточка vi) от Визовия кодекс, и в рамките на това производство по обжалване може да се подложи на контрол основаниято за отказ?
 - б) За утвърдителния отговор на първия във връзка с третия въпрос необходимо ли е изпълнението на решението в производството по обжалване във и срещу постановилата окончателното решение държава членка да бъде спряно, докато кандидатът се възползва от възможността за обжалване в другата държава членка/другите държави членки, а в случай че кандидатът направи това — изпълнението да бъде спряно до постановяване на (окончателно) решение в производството по обжалване?
- 4) За отговора на въпросите от значение ли е дали на (органа в) държавата членка/държавите членки, която/които е/са възразила/възразили срещу издаването на виза, може да му бъде предоставена възможност да бъде конституиран като съответник в производството по обжалване срещу окончателното решение по молбата за виза и в това качество му бъде предоставена възможност да посочи основаниято, съответно основанията, с които подкрепя своите възражения?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността (наричан по-нататък „Визовият кодекс“) (ОВ L 243, 2009 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от **Gerechtshof te Amsterdam (Нидерландия)**, постъпило на 14 март 2019 г. —
Dexia Nederland BV/XXX

(Дело C-229/19)

(2019/C 187/49)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Gerechtshof te Amsterdam

Страни в главното производство

Жалбоподател: Dexia Nederland BV

Ответник: XXX

Преюдициален въпрос

Следва ли Директива 93/13⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че дадена клауза трябва да се разглежда като неравнопавна от гледна точка на предвидените в тази директива критерии, ако при преценка на всички съпътстващи сключването на договора обстоятелства тази клауза включва в себе си само възможността за съществена и необоснована неравнопоставеност в зависимост от настъпилите по време на договора обстоятелства, в частност защото за евентуално преимущество, което възниква за продавача или доставчика към момента на предсрочното прекратяване, в клаузата предварително се установява определен процент от оставащата сума по договора за лизинг, в отклонение от приложимите разпоредби от националното право, според които това преимущество не се определя предварително, а се установява в зависимост от съпътстващите прекратяването на договора обстоятелства, и по-специално от лихвения процент, при който предварително получена сума може да бъде инвестирана за оставащия срок на договора?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Преюдициално запитване от **Kúria (Унгария)**, постъпило на 29 март 2019 г. — **Gömböc Kutató, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft./Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala**

(Дело C-237/19)

(2019/C 187/50)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kúria

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gömböc Kutató, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.

Ответник: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 3, параграф 1, буква д), [подточка ii)] от Директива 2008/95/ЕО⁽¹⁾ от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките да се тълкува в смисъл, че в случай на знаци, които се състоят изключително от формата на дадена стока,
 - а) следва да се анализира дали формата е необходима за постигането на предвидения технически резултат само въз основа на графичното изображение, съдържащо се в заявката за регистрация, или
 - б) може да се вземе предвид и възприемането от съответните потребители?

С други думи, може ли да се вземе предвид знанието на съответните потребители, че формата, чиято регистрация се иска, е необходима за постигането на предвидения технически резултат?
- 2) Трябва ли член 3, параграф 1, буква д), [подточка iii)] от Директива 2008/95/ЕО от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките да се тълкува в смисъл, че това основание за отказ е приложимо спрямо знаци, състоящи се изключително от формата на стоката, по отношение на които може да се определи дали тази форма придава значителна стойност на стоката, като се вземе предвид възприемането или знанието, което потребителят има за графично изобразената стока?
- 3) Трябва ли член 3, параграф 1, буква д), [подточка iii)] от Директива 2008/95/ЕО от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките да се тълкува в смисъл, че това основание за отказ се прилага спрямо знаците, състоящи се изключително от форма,
 - а) която поради своята оригиналност вече се ползва от закрилата, предоставяна на промишления дизайн, или
 - б) чийто естетически вид сам по себе си придава някаква стойност на стоката?

⁽¹⁾ ОВ L 299, 2008 г., стр. 25.

Жалба, подадена на 18 март 2019 г. от George Haswani срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 16 януари 2019 г. по дело T-477/17, Haswani/Съвет

(Дело C-241/19 P)

(2019/C 187/51)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: George Haswani (представител: G. Káronyi, адвокат)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да отмени изцяло решението от 16 януари 2019 г., T-477/17,
- да разпорежи заличаването на името на г-н Georges Haswani от приложенията към актовете, обжалвани пред Общия съд,
- да се произнесе окончателно по този въпрос като:
 - отмени Решение 2015/1836 и Регламент 2015/1828,
 - да осъди Съвета да заплати сумата от 100 000 EUR, обезщетение за претърпени от г-н Haswani неимуществени вреди,
- да осъди Съвета да понесе направените от него съдебни разноски и направените от жалбоподателя съдебни разноски както пред Общия съд, така и пред Съда.

Основания и основни доводи

Първо основание: грешка при прилагане на правото, нарушение на Решение 2015/1836 (съображение 6) и Решение 2013/255 (съображение 5), изменено с Решение 2015/1836, както и обръщане на тежестта на доказване и нарушение на принципа на презумпцията за невиновност.

Второ основание: нарушение на задължението за мотивиране и липса на мотиви.

Трето основание: нарушение на принципа на пропорционалност и липса на мотиви.

Преюдициално запитване от Kúria (Унгария), постъпило на 27 март 2019 г. — EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Дело C-258/19)

(2019/C 187/52)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kúria

Страни в главното производство

Жалбоподател: EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft.

Отговорник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Преюдициални въпроси

- 1) Противоречи ли на принципа на данъчен неутралитет и на формалните условия за възникване на правото на приспадане на ДДС практиката на държава членка, съгласно която за целите на упражняването на правото на приспадане на данъка е от значение единствено моментът на настъпване на данъчното събитие, без да се взема предвид обстоятелството, че между страните е възникнал гражданскоправен спор относно степента на изпълнение, който е бил разрешен по съдебен ред, и че фактурата е била издадена едва след постановяване на окончателното съдебно решение?
- 2) При утвърдителен отговор, може ли да бъде надхвърлен давностният срок за упражняване на правото на приспадане на ДДС, който съгласно правната уредба на държавата членка е пет години от момента на доставката на услугите?
- 3) При утвърдителен отговор, от значение ли е за упражняването на правото на приспадане поведението на получателя на фактурата по настоящото дело, изразяващо се в плащане на определеното с окончателното съдебно решение възнаграждение на изпълнителя чак след провеждането на производство по принудително изпълнение по почин на последния, поради което фактурата е издадена едва след изтичането на давностния срок?

Жалба, подадена на 26 март 2019 г. от Vena Properties Co. SA срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 16 януари 2019 г. по дело T-412/16, Vena Properties/Съвет

(Дело C-260/19 P)

(2019/C 187/53)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Vena Properties Co. SA (представител: E. Ruchat, адвокат)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да приеме, че жалбата е допустима и основателна,

— съответно да отмени решение от 16 януари 2019 г., Vena Properties/Съвет, T-412/16,

да постанови ново решение, с което:

— да отмени Решение (ОВППС) 2016/850 от 27 май 2016 г., както и последващите актове за изпълнението му в частта, в която се отнасят до жалбоподателя,

— да осъди Съвета да заплати съдебните разходи във връзка с настоящото производство.

Основания и основни доводи

Първо основание: грешка при прилагане на правото, тъй като Общият съд е нарушил правото на жалбоподателя, посочено в член 41 от Хартата на основните права, да бъде изслушан преди приемането на нови ограничителни мерки.

Второ основание: грешка при прилагане на правото и изопачаване на фактите, тъй като Общият съд не обърнал внимание на статиите, представени от жалбоподателя в подкрепа на жалбата му за отмяна, за да докаже, че не поддържа сирийския режим.

Трето основание: грешка при прилагане на правото, тъй като Общият съд не е приел, че са незаконни членове 27 и 28 от Решение 2013/255/ОВППС, според които принадлежността към фамилията Al-Assad или фамилията Makhlouf представлява самостоятелен критерий, обосноваващ налагането на санкция, обръщайки по този начин доказателствената тежест.

Жалба, подадена на 26 март 2019 г. от Cham Holding Co. SA срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 16 януари 2019 г. по дело T-413/16, Cham/Съвет

(Дело C-261/19 P)

(2019/C 187/54)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Cham Holding Co. SA (представител: E. Ruchat, avocat)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— Да се приеме, че жалбата е допустима и основателна,

— Въз основа на това да се отмени решение от 16 януари 2019 г., Cham/Съвет, T-413/16,

Да бъде постановено ново решение, с което:

— Да бъдат отменени Решение (ОВППС) 2016/850 от 27 май 2016 година и последващите актове за изпълнението му в частта, в която се отнасят до жалбоподателя,

— Да бъде осъден Съветът да заплати разноските за тази инстанция.

Основания и основни доводи

Първото основание е грешка при прилагане на правото, тъй като Общият съд не е зачел закрепеното в член 41 от Хартата на основните права право на жалбоподателя да бъде изслушан преди приемането на новите ограничителни мерки.

Второто основание е грешка при прилагане на правото и изопачаване на фактите, тъй като Общият съд не е взел предвид представените от жалбоподателя статии в подкрепа на жалбата му за отмяна, за да докаже, че не подкрепя сирийския режим.

Третото основание е грешка при прилагане на правото, тъй като Общият съд не постановява, че са незаконосъобразни разпоредби 27 и 28 от Решение 2013/255/ОВПИС, според които принадлежността към семейството Al-Assad или към семейството Makhlouf представлява самостоятелен критерий, основание за налагането на санкция, като същевременно се обръща тежестта на доказване.

Преюдициално запитване от Polymeles Protodikeio Athinon (Гърция), постъпило на 28 март 2019 г. — RM, SN/Agrotiki Trapeza tis Ellados AE

(Дело C-262/19)

(2019/C 187/55)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Polymeles Protodikeio Athinon

Страни в главното производство

Жалбоподатели: RM, SN

Ответник: Agrotiki Trapeza tis Ellados AE

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 70, параграф 1 от Закон № 4235/2014 — съгласно който „[...] В случай на ипотеки или искания за учредяване на ипотеки, вписани в съответните имотни регистри и евентуално в компетентната Кадастрална служба в полза на банка „AGROTIKI TRAPEZA TIS ELLADOS A.E.“ (наричана по-нататък „Банката“), в специална ликвидация, по отношение на земеделски производители — физически лица или трети физически лица, земеделски производители върху техни земеделски земи или селскостопански съоръжения, с цел да се обезпечат всички вземания на Банката, произтичащи от кредити (главница, лихви, лихви за забава, включително лихви върху просрочените лихви и върху лихвите за забава, такси, разходи или разноски и други средства, както са посочени в съответния договор за кредит), отпускани от Банката на земеделски производители — физически лица като краткосрочни или средносрочни кредити, които са предназначени единствено за тяхната селскостопанска дейност и чието погасяване е просрочено изцяло или частично, размерът на кредита, за който е вписана ипотека или искане за учредяване на ипотека, се ограничава до сто и двадесет процента (120 %) от главницата по кредита, когато всички горепосочени вземания на Банката, произтичащи от кредита, не надхвърлят (включително вече платените суми) двойния размер на първоначалната главница, а когато всички горепосочени вземания надхвърлят двойния размер на първоначалната главница към датата на влизане в сила на настоящия член и кредитът става, ако вече не е станал дължим и изискуем от тази дата, този размер се ограничава до двойния размер на главницата по кредита. В случай на вписване на ипотека или на искане за учредяване на ипотека върху

повече от един земеделски недвижим имот на един земеделски производител — физическо лице или трето физическо лице, Банката ограничава ипотеката или искането за учредяване на ипотека до недвижимия имот или недвижимите имоти, които обезпечават нейното вземане до горепосочените прагове, като се насочва първо към този недвижим имот или недвижимите имоти, които не са основно жилище и/или основен склад на земеделския производител или на третото лице“ — да се тълкува в смисъл, че представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз?

- 2) Съвместима ли е тази разпоредба на член 70, параграф 1 от Закон № 4235/2014 с вътрешния пазар по смисъла на член 107, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз?
- 3) Може ли тази разпоредба на член 70, параграф 1 от Закон № 4235/2014 да се приеме за съвместима с вътрешния пазар по смисъла на член 107, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз?

**Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Wiesbaden (Германия), постъпило на 1 април 2019 г. —
VQ/Land Hessen**

(Дело C-272/19)

(2019/C 187/56)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Страни в главното производство

Жалбоподател: VQ

Ответник: Land Hessen

Преюдициални въпроси

- 1) Прилага ли се Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (наричан „ОРЗД“) ⁽¹⁾ — в случая член 15 от ОРЗД, озаглавен „Право на достъп на субекта на данните“ — спрямо комисия в парламента на федеративна единица на държава членка, която отговаря за разглеждането на петиции на граждани — в случая Комисията по петиции на парламента на провинция Хесен — и следва ли тя да се третира като публичен орган по смисъла на член 4, точка 7 от ОРЗД?
- 2) Представлява ли запитващата юрисдикция независим и безпристрастен съд по смисъла на член 267 ДФЕС във връзка с член 47, втора алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз?

⁽¹⁾ ОВ L 119, 2016 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от *Općinski sud u Zadru* (Хърватия), постъпило на 2 април 2019 г. —
R. D., A. D./Raiffeisenbanke St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Дело C-277/19)

(2019/C 187/57)

Език на производството: хърватски

Запитваща юрисдикция

Općinski sud u Zadru

Страни в главното производство

Ищци: *R. D., A. D.*

Ответник: *Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen*

Преюдициални въпроси

- 1) Какви са обхватът и значението на защитата на потребителите съгласно Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО ⁽¹⁾, както и съгласно Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 година относно договорите за кредити за жилищни недвижими имоти за потребители ⁽²⁾ и за изменение на директиви 2008/48/ЕО ⁽³⁾ и 2013/36/ЕС ⁽⁴⁾ и Регламент (ЕС) № 1093/2010 ⁽⁵⁾?
- 2) Имат ли ищите качеството на потребители по смисъла на разпоредбите от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО, както и по смисъла на разпоредбите от Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 година относно договорите за кредити за жилищни недвижими имоти за потребители и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010, като се има предвид, че ответникът оспорва това им качество?
- 3) Противоречи ли националната правна уредба по член 3, параграф 1, точка а) от Закона за потребителския кредит на разпоредбите от член 4 от Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 година и член 3 от Директива 2008/48/ЕО, както и на останалите цели и насоки за защита потребителите, посочени в преамбюла от Директива 2014/17/ЕС, след като във въпросната правна уредба горната граница на защитата на потребителите се фиксира в определен размер, а именно 1 000 000,00 куни?
- 4) Трябва ли член 5, параграф 1 от Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 година да се тълкува в смисъл, че ако ответникът е кредитна кооперация, регистрирана в Република Австрия, без да разполага с лиценз от Хърватската централна банка за извършване на дейност по отпускане на потребителски кредити през 2007 г. и 2008 г., нито със специален лиценз от Министерство на финансите по член 22 от Закона за потребителския кредит, нито пък има регистрирано представителство или регистриран клон на територията на Република Хърватия, е налице основание за обявяване на нищожността на договорите за кредит и нарушение на въпросната разпоредба от посочената директива, тъй като по този начин (евентуално) пряко се застрашават потребителските права на физическите лица на територията на Република Хърватия, като се има предвид, че за ответника не се е прилагал надзорът, предвиден в правната уредба с цел защита на потребителите и установяване на единни стандарти и критерии за кредитиране на потребителите при ипотечните кредити, както се посочва в преамбюла на Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г.?

- 5) Може ли да се счита, че в разглеждания случай са били нарушени членове 18, 19 и 20 от Директива 2014/17/ЕС, тъй като добросъвестността и лоялността са правно изискване, и по-специално дали при сключването на договорите за кредит е нарушена посочената директива, след като кредитът е отпуснат при ефективен лихвен процент от 9,4%, а на потребителите австрийски граждани в своята страна ответникът е отпуснал кредити с лихвен процент от 4 % — член 1000 от австрийския ABGB (Allgemeines Buergerliches Gestzbuch, Общ граждански кодекс) — които лихви при това са променливи, така че ответникът като кредитна институция ги променя едностранно, и същият отпуска кредити само срещу учредяване на ипотека?
- 6) Може ли да се счита, че са нарушени разпоредбите от Директива 2014/17/ЕС, съответно от Директиви 2008/48/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010, предвид националната правна уредба по член 2 и член 5, параграф 1, точка 2 от Закона за кредитните институции, ако на ответника като кредитна институция по австрийското право е позволено без лиценз и надзор от националния орган да извършва дейност по отпускане на потребителски кредити на хърватски граждани на територията на Република Хърватия, и може ли да се счита, че при това положение посочената национална правна уредба не е осигурила достатъчната защита на физическите лица в качеството им на потребители, която се предвижда в член 5 „Компетентни органи“ от Директива 2014/17/ЕС, и че ответникът не е действал в съответствие с принципите на добросъвестност и лоялност, предвидени в член 4 от Закона за задълженията, което води до нищожност на клаузите от договора за кредит?
- 7) Допуснати ли са формални пороци при сключването на договорите за кредит, съответно нарушени ли са в случая, разглеждан в главното производство, членове 13, 14 и 16 от Директива 2014/17/ЕС, поради включването на клауза А на страница 2 от договорите за кредит с еднократно погасяване на главницата със следното съдържание: „Ефективният годишен лихвен процент е 9,4%. За фиктивния годишен лихвен процент при забавено плащане виж табелата на гишето“?
- 8) Може ли да се счита, че в положение като разглежданото в главното производство са нарушени разпоредбите на членове 13, 14 и 16 от Директива 2014/17/ЕС, като се има предвид, че оспорваните договори за кредит са договори с общи условия, тоест бланкови договори, изготвени върху предварително подготвени формуляри на ответника, отпечатани на немски език и без да са преведени изцяло на майчиния език на ишщите, а сключването на договорите е било предшествано от реклама чрез мрежата от посредници на ответника (кооперация) в Република Хърватия, които също като самия ответник не са разполагали по хърватското право с лиценз от Хърватската централна банка за извършване на кредитна дейност, съответно с лиценз от Министерство на финансите за отпускане на потребителски кредити на територията на Република Хърватия?
- 9) Може ли в положение като разглежданото в главното производство да се счита, че са нарушени разпоредбите от Директива 2014/17, съответно от Директиви 2008/48/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010, ако националната правна уредба и по-специално член 2, параграфи 1, 2 и 3 и член 5, параграф 1, точки 1 и 2 от Закона за кредитните институции позволява на ответника в качеството му на кредитна институция по австрийското право без да има лиценз от националния хърватския надзорен орган да извършва дейност по отпускане на потребителски кредити на хърватски граждани на територията на Република Хърватия, и може ли да се счита, че при това положение посочената национална правна уредба не е осигурила достатъчната защита на физическите лица в качеството им на потребители, която се предвижда в член 5 „Компетентни органи“ от Директива 2014/17/ЕС, и че ответникът не е действал добросъвестно и лоялно, както се изисква в член 4 от Закона за задълженията, което води до нищожност на клаузите от договора за кредит?
- 10) Трябва ли да се счита, че липсата на подходящи транспониращи разпоредби в хърватското национално законодателство към момента на сключване на договорите за кредит през 2007 г. и 2008 г., които подробно да регулират възможността и условията за поемане на дългове от хърватски граждани в чужбина, е довела до сериозен дисбаланс в положението на ползвателите на кредита, от една страна, и банката, от друга страна, и оставила ли е тази правна празнота ползвателите незащитени, което би било в противоречие с разпоредбите от Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. и по-специално с член 13 от нея?

⁽¹⁾ Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 304, 2011 г., стр. 64).

⁽²⁾ Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 година относно договорите за кредити за жилищни недвижими имоти за потребители и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 60, 2014 г., стр. 34).

⁽³⁾ Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕО на Съвета (ОВ L 133, 2008 г., стр. 66).

⁽⁴⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 2013 г., стр. 338).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 2010 г., стр. 12).

Преюдициално запитване от Tribunal administratif de Paris (Франция), постъпило на 3 април 2019 г. —
XS/Recteur de l'académie de Paris

(Дело C-281/19)

(2019/C 187/58)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif de Paris

Страни в главното производство

Жалбоподател: XS

Ответник: Recteur de l'académie de Paris

Преюдициален въпрос

Нарушава ли задълженията по и обхвата на член 45 от Договора за функционирането на Европейския съюз френската правна уредба, която не взема предвид, при прекласирането в преподавателското тяло на учителите в училищата, услугите, по-рано упражнявани от служител в Европейската комисия или по-широко, в институция на Европейския съюз, като в същото време предвижда вземането предвид на предходните професионални дейности, упражнявани в администрация на държава—членка на Европейския съюз?

Иск, предявен на 16 април 2019 г. — Европейска комисия/Република Словения

(Дело C-316/19)

(2019/C 187/59)

Език на производството: словенски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Flynn и B. Rous Demiri)

Ответник: Република Словения

Искания на ищца

Комисията моли Съда да обяви в съответствие с член 258 от Договора за функционирането на Европейския съюз, че като е иззела едностранно в помещенията на Словенската централна банка документи, свързани с изпълнението на задачите на ЕЦБ и Евросистемата, и като не е сътрудничила добросъвестно с ЕЦБ по този въпрос, Република Словения не е изпълнила задълженията си по член 343 от Договора за функционирането на Европейския съюз, член 39 от Протокол № 4 за устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка, членове 2, 18 и 22 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз и член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз.

Комисията моли Съда и да осъди Република Словения да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С претърсването и изземването в Словенската централна банка на 6 юли 2016 г. е накърнена неприкосновеността на архивите на Съюза съгласно член 343 от Договора за функционирането на Европейския съюз, член 39 от Протокол № 4 и членове 2 и 22 от Протокол № 7 във връзка с член 18 от последния протокол и съгласно член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз. Претърсването и изземването са извършени едностранно, без съгласието на ЕЦБ и, в случай на несъгласие между ЕЦБ и словенските органи, без решение на Съда на Европейския съюз. Въпреки нееднократните предупреждения, словенските органи, извършили изземването, не са направили опит да отделят документите, представляващи част от архивите на Съюза, и не са обсъдили конструктивно въпроса с ЕЦБ.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 10 април 2019 г. — Deutsche Post/Комисия

(Дело T-388/11) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Пощенски сектор — Финансиране на допълнителни разходи за заплати и за социално осигуряване на част от персонала на Deutsche Post посредством субсидии и приходи, придобити от възнаграждението за услуги с регулирани цени — Решение за разширяване на официалната процедура по разследване — Решение, с което се установява съществуването на нови помощи в края на фазата на предварителна проверка — Жалба за отмяна — Обжалваем акт — Правен интерес — Допустимост — Последници от отмяната на окончателното решение — Задължение за мотивиране)

(2019/C 187/60)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Deutsche Post AG (Бон, Германия) (представители: J. Sedemund, T. Lübbig и M. Klasse, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: D. Grespan, T. Maxian Rusche и R. Sauer)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: UPS Europe SPRL/BVBA, по-рано UPS Europe NV/SA (Брюксел, Белгия) и United Parcel Service Deutschland Sàrl & Co. OHG, по-рано UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Нойс, Германия) (представители: първоначално T. Ottervanger и E. Henny, впоследствие T. Ottervanger и накрая R. Wojtek, адвокати)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение С(2011) 3081 окончателен на Комисията от 10 май 2011 година за разширяване на официалната процедура по разследване, посочена в член 108, параграф 2 ДФЕС, относно държавна помощ С 36/07 (ex NN 25/07), отпусната от Федерална република Германия в полза на Deutsche Post, резюме от което е публикувано в Официален вестник на Европейския съюз (ОВ С 263, 2011 г., стр. 4)

Диспозитив

- 1) Отхвърля възражението за недопустимост.
- 2) Отменя Решение С(2011) 3081 окончателен на Комисията от 10 май 2011 година за разширяване на официалната процедура по разследване, посочена в член 108, параграф 2 ДФЕС, относно държавна помощ С 36/07 (ex NN 25/07), отпусната от Федерална република Германия в полза на Deutsche Post.
- 3) Комисията понася направените от нея съдебни разноски и тези на Deutsche Post AG.
- 4) UPS Europe SPRL/BVBA и United Parcel Service Deutschland Sàrl & Co. OHG понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 282, 24.9.2011 г.

Решение на Общия съд от 9 април 2019 г. — Sopra Steria Group/Парламент(Дело T-182/15) ⁽¹⁾

(Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Осигуряване на ИТ услуги за Парламента и други институции и агенции на Съюза — Отстраняване от процедури за възлагане на поръчки — Потенциален конфликт на интереси — Непредставяне на информацията, изисквана от възложителя — Член 107, параграф 1, буква б) от Финансовия регламент — Прозрачност — Пропорционалност — Равно третиране — Член 102, параграф 1 от Финансовия регламент)

(2019/C 187/61)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sopra Steria Group SA (Анеси-льо-Вийо, Франция) (представители: A. Verlinden, R. Martens и J. Joossen, avocats)

Ответник: Европейски парламент (представители: B. Simon и L. Tapper Brandberg)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: CGI Luxembourg SA (Бертранж, Люксембург) и Intrasoft International SA (Люксембург, Люксембург) (представител: N. Korogiannakis, avocat)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решенията на Парламента — взети в рамките на процедурата за възлагане на обществена поръчка PE/ITEC-ITS14 относно доставката на ИТ услуги за Парламента и други институции и органи на Европейския съюз — за отхвърляне на офертите от консорциумите IBI IUS и STEEL, в които участва жалбоподателят, за обособени позиции № 2 и № 3

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Sopra Steria Group SA понася, наред със собствените си разноски, и разноските, направени от Европейския парламент.
- 3) CGI Luxembourg SA и Intrasoft International SA понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 262, 10.8.2015 г.

Решение на Общия съд от 9 април 2019 г. — Close и Cegelec/Парламент(Дело T-259/15) ⁽¹⁾

(Обществени поръчки за строителство — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Изграждане на електроенергийна инсталация — Разширяване и модернизирание на сградата „Конрад Аденауер“ в Люксембург — Отхвърляне на офертата на оферент — Възлагане на поръчката на друг оферент — Критерии за подбор — Финансови и икономически възможности — Технически и професионални възможности — Задължение за лотивиране — Явна грешка в преценката)

(2019/C 187/62)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: SA Close (Harzé-Ауваиле, Белгия), Cegelec (Брюксел, Белгия) (представители: J.-M. Rijkers и J.-L. Teheux, avocats)

Отвeтници: Европейски парламент (представители: първоначално М. Rantala и М. Mraz, впоследствие J.-M. Stenier, В. Schäfer и М. Mraz)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението на Парламента от 19 март 2015 г., с което се отхвърля офертата на жалбоподателите — направена в поканата за представяне на оферти INLO-D-UPIL-T-14-AO 4 в рамките на обществената поръчка за строителство за обособена позиция № 73 (електроенергийна инсталация) по проекта за разширяване и модернизиране на сградата „Конрад Аденауер“ в Люксембург — и въпросната поръчка се възлага на друг оферент

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) SA Close и Segeles, от една страна, и Европейският парламент, от друга страна, понасят направените от всеки от тях съдебни разноски, включително съдебните разноски по обезпечителното производство.

(¹) ОВ С 236, 20.7.2015 г.

Решение на Общия съд от 12 април 2019 г. — Deutsche Lufthansa/Комисия

(Дело T-492/15) (¹)

(Жалба за отмяна — Държавни помощи — Мерки, приведени в действие от Германия в полза на летище Франкфурт Хан и авиокомпаниите, използващи това летище — Решение, с което мерките в полза на летище Франкфурт Хан се квалифицират като държавни помощи, съвместими с вътрешния пазар, и се установява, че няма държавна помощ в полза на авиокомпаниите, използващи това летище — Липса на лично засягане — Липса на пряко засягане — Недопустимост)

(2019/C 187/63)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Deutsche Lufthansa AG (Кьолн, Германия) (представител: А. Martin-Ehlers, адвокат)

Отвeтници: Европейска комисия (представители: К. Herrmann, Т. Maxian Rusche и S. Noë)

Встъпили страни в подкрепа на отвeтника: Land Rheinland-Pfalz (Германия) (представител: С. Koenig, университетски преподавател) и Ryanair DAC, по-рано Ryanair Ltd (Дъблин, Ирландия) (представители: G. Berrisch, адвокат, и В. Byrne, solicitor)

Предмет

Искане по член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ЕС) 2016/789 на Комисията от 1 октомври 2014 г. относно държавна помощ SA.21121 (C 29/2008) (ex NN 54/07), приведена в действие от Германия във връзка с финансирането на летище Франкфурт Хан и финансовите отношения между летището и Ryanair (ОВ L 134, 2016 г., стр. 46)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Осъжда Deutsche Lufthansa AG да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 363, 3.11.2015 г.

Решение на Общия съд от 10 април 2019 г. — Jindal Saw и Jindal Saw Italia/Комисия

(Дело T-300/16) (¹)

(Субсидии — Внос на тръби от пластичен чугун с произход от Индия — Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/387 — Налогане на окончателно изравнително мито — Индийска схема за налагане на данък върху износа на желязна руда и на два вида такси за железопътен превоз на товари, която поставя превода на желязна руда, предназначена за износ, в неблагоприятно положение — Член 3, точка 1, буква а), подточка iv) от Регламент (ЕО) № 597/2009 (заменен с Регламент (ЕС) 2016/1037) — Финансово участие — Доставка на стоки — Действие, изразяващо се в „упълномощаване“ на частен орган да изпълнява функция, която представлява финансово участие — Член 4, параграф 2, буква а) от Регламент № 597/2009 — Специфичност на субсидия — Член 6, буква г) от Регламент № 597/2009 — Изчисляване на ползата — Вреда за промишлеността на Съюза — Изчисляване на подбиването на цената и на маржа на вредата — Причинно-следствена връзка — Достъп до поверителните данни на антисубсидийното разследване — Право на защита)

(2019/C 187/64)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Jindal Saw Ltd (Ню Делхи, Индия), Jindal Saw Italia SpA (Триест, Италия) (представители: R. Antonini и E. Monard, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland и G. Luengo)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Saint-Gobain Pam (Понт-а-Мусон, Франция) (представители: O. Prost, A. Coelho Dias и C. Bouvarel, адвокати)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/387 на Комисията от 17 март 2016 година за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на тръби от пластичен чугун (наричан също сферографитен чугун) с произход от Индия (ОВ L 73, 2016 г., стр. 1) в частта, в която се отнася до жалбоподателите.

Диспозитив

- 1) *Отменя Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/387 на Комисията от 17 март 2016 година за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на тръби от пластичен чугун (наричан също сферографитен чугун) с произход от Индия в частта, в която се отнася до Jindal Saw Ltd.*
- 2) *Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски, както и съдебните разноски на Jindal Saw и Jindal Saw Italia SpA.*
- 3) *Saint-Gobain Pam понася направените от него съдебни разноски.*

(¹) ОВ С 314, 29.8.2016 г.

Решение на Общия съд от 10 април 2019 г. — Jindal Saw и Jindal Saw Italia/Комисия

(Дело T-301/16) (¹)

(Дълтинг — Внос на тръби от пластичен чугун с произход от Индия — Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/388 — Регламент (ЕО) № 1225/2009 (заменен с Регламент (ЕС) 2016/1036) — Дълтингов марж — Определяне на експортната цена — Съдружие между износителя и вносителя — Надеждна експортна цена — Конструирание на експортната цена — Разумен марж на разходите за продажба, общите и административните разходи — Разумен марж на печалбата — Вреда за промишлеността на Съюза — Изчисляване на подбиването на цената и на маржа на вредата — Причинно-следствена връзка — Достъп до поверителните данни на антидълтинговото разследване — Право на защита)

(2019/C 187/65)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Jindal Saw Ltd (Ню Делхи, Индия), Jindal Saw Italia SpA (Триест, Италия) (представители: R. Antonini и E. Monard, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland и G. Luengo)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Saint-Gobain Pam (Понт-а-Мусон, Франция) (представители: O. Prost, A. Coelho Dias и C. Vouvarel, адвокати)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/388 на Комисията от 17 март 2016 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на тръби от пластичен чугун (наричан също сферографитен чугун) с произход от Индия (ОВ L 73, 2016 г., стр. 53) в частта, в която се отнася до жалбоподателите.

Диспозитив

- 1) *Отменя Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/388 на Комисията от 17 март 2016 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на тръби от пластичен чугун (наричан също сферографитен чугун) с произход от Индия в частта, в която се отнася до Jindal Saw Ltd.*
- 2) *Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски, както и съдебните разноски на Jindal Saw и Jindal Saw Italia SpA.*
- 3) *Saint-Gobain Pat понася направените от него съдебни разноски.*

(¹) ОВ С 314, 29.8.2016 г.

Решение на Общия съд от 10 април 2019 г. — Джамаа Ислямия Египет/Съвет

(Дело T-643/16) (¹)

(Обща външна политика и политика на сигурност — Специални ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу лица, групи и образувания — Запраздяване на средства — Възможност орган на трета държава да бъде квалифициран като компетентен орган по смисъла на Обща позиция 2001/931/ОВППС — Фактическо основание на решенията за запраздяване на средствата — Задължение за лотивиране — Удостоверяване на актовете на Съвета)

(2019/C 187/66)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Al-Gama'a al-Islamiyya Египет (Джамаа Ислямия Египет) (представител: L. Glock, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: първоначално G. Étienne и H. Marcos Fraile, впоследствие H. Marcos Fraile, B. Driessen и V. Piessevaux и накрая H. Marcos Fraile, B. Driessen и A. Sikora-Kaléda)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: първоначално J. Norris, L. Navas, R. Tricot и L. Baumgart, впоследствие R. Tricot, C. Zadra и A. Tizzano)

Предмет

Молба на основание член 263 ДФЕС за отмяна, първо, на Решение (ОВППС) 2016/1136 на Съвета от 12 юли 2016 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма и за отмяна на Решение (ОВППС) 2015/2430 (ОВ L 188, 2016 г., стр. 21) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1127 на Съвета от 12 юли 2016 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2425 (ОВ L 188, 2016 г., стр. 1), второ, на Решение (ОВППС) 2017/154 на Съвета от 27 януари 2017 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна на Решение (ОВППС) 2016/1136 (ОВ L 23, 2017 г., стр. 21) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/150 на Съвета от 27 януари 2017 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1127 (ОВ L 23, 2017 г., стр. 3), трето, на Решение (ОВППС) 2017/1426 на Съвета от 4 август 2017 година за актуализиране на списъка на лицата,

групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна на Решение (ОВППС) 2017/154 (ОВ L 204, 2017 г., стр. 95) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1420 на Съвета от 4 август 2017 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/150 (ОВ L 204, 2017 г., стр. 3), четвърто, на Решение (ОВППС) 2018/475 на Съвета от 21 март 2018 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна на Решение (ОВППС) 2017/1426 (ОВ L 79, 2018 г., стр. 26) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/468 на Съвета от 21 март 2018 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1420 (ОВ L 79, 2018 г., стр. 7), пето, на Решение (ОВППС) 2018/1084 на Съвета от 30 юли 2018 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна на Решение (ОВППС) 2018/475 (ОВ L 194, 2018 г., стр. 144) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1071 на Съвета от 30 юли 2018 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/468 (ОВ L 194, 2018 г., стр. 23), в частите им, отнасящи се до жалбоподателя.

Диспозитив

- 1) *Отменя Решение (ОВППС) 2016/1136 на Съвета от 12 юли 2016 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма и за отмяна на Решение (ОВППС) 2015/2430, Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1127 на Съвета от 12 юли 2016 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2425, Решение (ОВППС) 2017/154 на Съвета от 27 януари 2017 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна на Решение (ОВППС) 2016/1136, Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/150 на Съвета от 27 януари 2017 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение 2016/1127, Решение (ОВППС) 2017/1426 на Съвета от 4 август 2017 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна на Решение 2017/154, Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1420 на Съвета от 4 август 2017 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/150, Решение (ОВППС) 2018/475 на Съвета от 21 март 2018 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна на Решение (ОВППС) 2017/1426, Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/468 на Съвета от 21 март 2018 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1420, Решение (ОВППС) 2018/1084 на Съвета от 30 юли 2018 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна на Решение (ОВППС) 2018/475, Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1071 на Съвета от 30 юли 2018 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/468, в частите им, отнасящи се до „Gama'a al-Islamiyya“ (известна също като „Al-Gama'a al-Islamiyya“) („Ислямска група“ — „IG“).*
- 2) *Съветът на Европейския съюз понася направените от него съдебни разноски, както и тези, направени от Al-Gama'a al-Islamiyya Егурт (Джамаа Ислямия Египет).*
- 3) *Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.*

(¹) ОВ С 419, 14.11.2016 г.

Решение на Общия съд от 4 април 2019 г. — Hesse и Wedl & Hofmann/EUIPO (TESTA ROSSA)(Дела T-910/16 и T-911/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „TESTA ROSSA“ — Частична отмяна — Член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Доказване на използването — Насочено навън използване на спорната марка — Равно третиране)

(2019/C 187/67)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател по дело T-910/16: Kurt Hesse (Нюрнберг, Германия) (представител: M. Krogmann, avocat)

Жалбоподател по дело T-911/16: Wedl & Hofmann GmbH (Милс, Австрия) (представител: T. Raubal, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: M. Fischer)

Други страни в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпили в производството пред Общия съд съответно по дело T-910/16 и по дело T-911/16: Wedl & Hofmann GmbH и Kurt Hesse

Предмет

Жалби срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 5 октомври 2016 г. (преписка R 68/2016-1), постановено в производство по отмяна със страни г-н Hesse и Wedl & Hofmann

Диспозитив

- 1) Съединява дела T-910/16 и T-911/16 за целите на съдебното решение.
- 2) Отхвърля жалбите.
- 3) По дело T-910/16 осъжда г-н Kurt Hesse да заплати съдебните разноски.
- 4) По дело T-911/16 осъжда Wedl & Hofmann GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 53, 20.2.2017 г.

Решение на Общия съд от 4 април 2019 г. — Sharif/Съвет(Дело T-5/17) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Сирия — Залозяване на средства — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита — Явна грешка в преценката — Право на собственост — Пропорционалност — Засягане на доброто ил)

(2019/C 187/68)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ammar Sharif (Дамаск, Сирия) (представители: B. Kennelly, QC, и J. Pobjoy, barrister)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: S. Kyriakoulou, P. Mahnič и V. Piessevaux)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: L. Navas и J. Norris)

Предмет

Първо, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение за изпълнение (ОВППС) 2016/1897 на Съвета от 27 октомври 2016 година за прилагане на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 293, 2016 г., стр. 36), на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1893 на Съвета от 27 октомври 2016 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 293, 2016 г., стр. 25), на Решение (ОВППС) 2017/917 на Съвета от 29 май 2017 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 139, 2017 г., стр. 62), на Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/907 на Съвета от 29 май 2017 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 139, 2017 г., стр. 15), на Решение (ОВППС) 2018/778 на Съвета от 28 май 2018 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 131, 2018 г., стр. 16) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/774 на Съвета от 28 май 2018 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 131, 2018 г., стр. 1) в частта, в която тези актове се отнасят до жалбоподателя, и при условията на евентуалност, искане на основание член 277 ДФЕС да се обяви неприложимостта на член 28, параграф 2, буква а) от Решение 2013/255/ОВППС на Съвета от 31 май 2013 година относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 147, 2013 г., стр. 14), изменено с Решение (ОВППС) 2015/1836 на Съвета от 12 октомври 2015 г. (ОВ L 266, 2015 г., стр. 75), и на член 15, параграф 1а, буква а) от Регламент (ЕС) № 36/2012 на Съвета от 18 януари 2012 година относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия и за отмяна на Регламент № 442/2011 (ОВ L 16, 2012 г., стр. 1), изменен с Регламент (ЕС) 2015/1828 на Съвета от 12 октомври 2015 г. (ОВ L 266, 2015 г., стр. 1), доколкото тези разпоредби се прилагат по отношение на жалбоподателя

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Г-н Аммар Шариф понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Съвета на Европейския съюз.
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 53, 20.2.2017 г.

Решение на Общия съд от 10 април 2019 г. — Полша/Комисия

(Дело T-51/17) (¹)

(ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Сектори на плодовете и зеленчуците — Помощи за групи производители — Разходи, направени от Полша — Недостатъци при основните проверки — Проверки на плановете за признаване и на критериите за признаване — Проверки по заявленията за подпомагане — Икономическа последователност — Основателност на разходите — Системни недостатъци — Риск за ЕФГЗ — Фиксирани корекции от 25 %)

(2019/C 187/69)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представители: В. Majczyna, К. Straś, М. Pawlicka и В. Paziewska)

Отговорник: Европейска комисия (представители: първоначално K. Skelly и A. Stobiecka-Kuik, впоследствие A. Stobiecka-Kuik и D. Milanowska)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2016/2018 на Комисията от 15 ноември 2016 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 312, 2016 г., стр. 26), що се отнася до фиксираните корекции, приложени по отношение на Република Полша

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбата.*
- 2) *Осъжда Република Полша да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и три четвърти от съдебните разноски на Европейската комисия.*
- 3) *Комисията понася една четвърт от направените от нея съдебни разноски.*

(¹) ОВ С 86, 20.3.2017 г.

Решение на Общия съд от 4 април 2019 г. — ClientEarth/Комисия

(Дело T-108/17) (¹)

(REACH — Регламент (ЕО) № 1907/2006 — Бис(2-етилхексил) фталат (ДЕНП) — Отхвърляне по същество на искане за вътрешно преразглеждане на решение, с което се разрешава пускане на пазара — Грешка при прилагане на правото — Явна грешка в преценката — Член 10 от Регламент (ЕО) № 1367/2006)

(2019/C 187/70)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ClientEarth (Лондон, Обединено кралство) (представител: A. Jones, barrister)

Отговорник: Европейска комисия (представители: G. Gattinara, R. Lindenthal и K. Mifsud-Bonnici)

Встъпила страна в подкрепа на отговорника: Европейска агенция по химикали (представители: M. Heikkilä и W. Broere)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на писмото на Комисията от 7 декември 2016 г., с което тази институция е отхвърлила искане за вътрешно преразглеждане от 2 август 2016 г., внесено от жалбоподателя против Решение за изпълнение C(2016) 3549 окончателен на Комисията от 16 юни 2016 година, с което се предоставя разрешение за употреби на бис(2-етилхексил) фталат (ДЕНП) на основание Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда ClientEarth да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.
- 3) Европейската агенция по химикали (REACH) понесе направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 121, 18.4.2017 г.

Решение на Общия съд от 11 април 2019 г. — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (ADAPTA POWDER COATINGS)

(Дело T-223/17) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз ADAPTA POWDER COATINGS — Обявяване на недействителност от апелативния състав — Абсолютно основание за отказ — Отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящел член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) 2017/1001) — Липса на отличителен характер, придобит чрез използване — Член 7, параграф 3 от Регламент № 207/2009 (понастоящел член 7, параграф 3 от Регламент 2017/1001) — Нарушение на правото на изслушване — Задължение за потвъряване — Член 75 от Регламент № 207/2009 (понастоящел член 94 от Регламент 2017/1001) — Доказателства, представени за първи път пред Общия съд)

(2019/C 187/71)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Adapta Color, SL (Пенискола, Испания) (представители: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal и E. Armero Lavie, avocats)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: E. Markakis, A. Söder и D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Coatings Foreign IP Co. LLC (Уилмингтън, Делауер, Съединени щати) (представители: A. Rajendra, solicitor, и S. Malynicz, QC)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 6 февруари 2017 г. (преписка R 2522/2015-5), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Coatings Foreign IP и Adapta Color

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Adapta Color, SL да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 202, 26.6.2017 г.

Решение на Общия съд от 11 април 2019 г. — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA)

(Дело T-224/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз Bio proof ADAPTA — Обявяване на недействителност от апелативния състав — Абсолютно основание за отказ — Отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) 2017/1001) — Липса на отличителен характер, придобит чрез използване — Член 7, параграф 3 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 3 от Регламент 2017/1001) — Нарушение на правото на изслушване — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94 от Регламент 2017/1001) — Доказателства, представени за първи път пред Общия съд)

(2019/C 187/72)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Adapta Color, SL (Пенискола, Испания) (представители: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal и E. Armero Lavie, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: E. Markakis, A. Söder и D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Coatings Foreign IP Co. LLC (Уилмингтън, Делавър, Съединени щати) (представители: A. Rajendra, solicitor, и S. Malynicz, QC)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 6 февруари 2017 г. (преписка R 2521/2015-5), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Coatings Foreign IP и Adapta Color

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Adapta Color, SL да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 202, 26.6.2017 г.

Решение на Общия съд от 11 април 2019 г. — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA)

(Дело T-225/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз Bio proof ADAPTA — Обявяване на частична недействителност от апелативния състав — Абсолютно основание за отказ — Отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) 2017/1001) — Липса на отличителен характер, придобит чрез използване — Член 7, параграф 3 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 3 от Регламент 2017/1001) — Нарушение на правото на изслушване — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94 от Регламент 2017/1001) — Доказателства, представени за първи път пред Общия съд)

(2019/C 187/73)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Adapta Color, SL (Пенискола, Испания) (представители: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal и E. Armero Lavie, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: E. Markakis, A. Söder и D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Coatings Foreign IP Co. LLC (Уилмингтън, Делауер, Съединени щати) (представители: A. Rajendra, solicitor, и S. Malynicz, QC)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 6 февруари 2017 г. (преписка R 311/2016-5), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Coatings Foreign IP и Adapta Color

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Adapta Color, SL да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 202, 26.6.2017 г.

Решение на Общия съд от 10 април 2019 г. — Германия/Комисия

(Дело T-229/17) ⁽¹⁾

(Сближаване на законодателствата — Регламент (ЕС) № 305/2011 — Регламент (ЕС) № 1025/2012 — Строителни продукти — Хармонизирани стандарти EN 14342:2013 и EN 14904:2006 — Задължение за потивирание)

(2019/C 187/74)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: първоначално Т. Henze и J. Möller, впоследствие J. Möller, в качеството на представители, подпомагани от M. Winkelmüller, F. van Schewick и M. Kottmann, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално G. Zavvos и С. Hermes, впоследствие С. Hermes и М. Huttunen, в качеството на представители)

Встъпила страна в подкрепа на ищеца/жалбоподателя: Република Финландия (представител: S. Hartikainen, в качеството на представител)

Предмет

Искане на основание на член 263 ДФЕС за отмяна: първо, на Решение (ЕС) 2017/133 на Комисията от 25 януари 2017 година относно запазването с ограничение в Официален вестник на Европейския съюз на позоваването на хармонизирания стандарт EN 14342:2013 „Полова настилка от дървесина и паркет: Характеристики, оценка на съответствието и маркировка“ в съответствие с Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 21, 2017 г., стр. 113); второ, на Решение (ЕС) 2017/145 на Комисията от 25 януари 2017 година относно запазването с ограничение в Официален вестник на Европейския съюз на позоваването на хармонизирания стандарт EN 14904:2006 „Покрития за спортни площадки. Използване на покрития за много спортове на закрито. Изисквания“ в съответствие с Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 22, 2017 г., стр. 62); трето, на Съобщение на Комисията от 10 март 2017 г. Съобщение на Комисията в рамките на изпълнението на Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета (ОВ С 76, 2017 г., стр. 32), в частта му, в която се позовава на хармонизирани стандарти EN 14342:2013 и EN 14904:2006; четвърто, на Съобщение на Комисията в рамките на изпълнението на Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета (ОВ С 267, 2017 г., стр. 16), в частта му, в която се позовава на хармонизирани стандарти EN 14342:2013 и EN 14904:2006; пето, на Съобщение на Комисията в рамките на изпълнението на Регламент (ЕС) № 305/2011 (ОВ С 435, 2017, стр. 41), в частта му, в която се позовава на хармонизирани стандарти EN 14342:2013 и EN 14904:2006, и шесто, Съобщение на Комисията в рамките на изпълнението на Регламент (ЕС) № 305/2011 (ОВ С 92, 2018 г., стр. 139), в частта му, в която се позовава на хармонизирани стандарти EN 14342:2013 и EN 14904:2006

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Федерална република Германия да понесе направените от нея съдебни разноски и разноските, направени от Европейската комисия.
- 3) Република Финландия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 195, 19.6.2017 г.

Решение на Общия съд от 9 април 2019 г. — Aldridge и др./Комисия(Дело T-319/17) ⁽¹⁾

(Публична служба — Срочно наети служители — OLAF — Договор за неопределено време — Решение на генералния директор на OLAF за въвеждане на еднократно прекласиране в по-горна степен — Искане за провеждане на годишна процедура по прекласиране — Обща тарка — Срок за обжалване — Начален момент — Публикуване в интранет — Недопустимост)

(2019/C 187/75)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Adam Aldridge (Скарбек, Белгия) и още 32-ма жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложението към решението (представители: S. Rodrigues, A. Тумен и A. Champretier, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия (представители: първоначално L. Radu Bouyou и M. Mensi, впоследствие L. Radu Bouyou и G. Berscheid)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на решението на генералния директор на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) от 15 юли 2016 г., с което се отхвърля искането на жалбоподателите за провеждане на годишна процедура по прекласиране, и на решението на генералния директор на OLAF от 13 февруари 2017 г., с което се отхвърля подадената по административен ред жалба срещу решението от 15 юли 2016 г., и от друга страна, за присъждане на обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, които жалбоподателите твърдят, че са претърпели

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Г-н Adam Aldridge и другите настоящи и бивши срочно наети служители на Европейската служба за борба с измамите (OLAF), чиито имена са посочени в приложението, понасят наред с направените от тях съдебни разноски и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 249, 31.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 9 април 2019 г. — Qualcomm и Qualcomm Europe/Комисия(Дело T-371/17) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Пазар на игри с бейсбед чип, използвани в електронни устройства за широка употреба — Административна процедура — Член 18, параграф 3 и член 24, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Решение за изискване на информация — Задължение за мотивиране — Необходимост от изискваната информация — Пропорционалност — Доказателствена тежест — Принцип за забрана на самоличаването — Принцип на добра администрация)

(2019/C 187/76)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Qualcomm, Inc. (Сан Диего, Калифорния, Съединени щати), Qualcomm Europe, Inc. (Сакраменто, Калифорния, Съединени щати) (представители: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato и M. Davilla, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: H. van Vliet, G. Conte, M. Farley и C. Urraca Caviedes)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение C(2017) 2258 окончателен на Комисията от 31 март 2017 г. във връзка с производство съгласно член 18, параграф 3 и на член 24, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета [преписка AT.39711 — Qualcomm (агресивни търговски практики)]

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Qualcomm, Inc. и Qualcomm Europe, Inc. да заплатят съдебните разходи, включително съдебните разходи по обезпечителното производство.

⁽¹⁾ ОВ С 256, 7.8.2017 г.

Решение на Общия съд от 11 април 2019 г. — Inditex/EUIPO — Ansell (ZARA TANZANIA ADVENTURES)

(Дело T-655/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз ZARA TANZANIA ADVENTURES — По-ранни словни марки на Европейския съюз ZARA — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 2017/1001) — Неоснователно извлечена полза от отличителния характер или от репутацията на по-ранните марки — Засягане на отличителния характер или на репутацията на по-ранните марки)

(2019/C 187/77)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Артейхо, Испания) (представители: G. Marín Raigal, G. Macías Bonilla, P. López Ronda и E. Armero Lavie, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: V. Ruzek)

Други страни в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпили в производството пред Общия съд: Zainab Ansell и Roger Ansell (Моши, Танзания)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 5 юли 2017 г. (съединени дела R 2330/2011-2 и R 2369/2011-2), постановено в производство по възражение със страни Industria de Diseño Textil и, г-н и г-жа Ansell.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 5 юли 2017 г. (съединени дела R 2330/2011-2 и R 2369/2011-2) в частта, с която апелативният състав уважава частично жалбата, подадена от г-н и г-жа Ansell (преписка R 2369/2011-2) и разрешава регистрацията на заявената марка относно изброените в т. 3 от диспозитива на това решение услуги от класове 39 и 43 по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно международната квалификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) EUIPO понася наред с направените от нея разноски, и тези на Industria de Diseño Textil, SA (Inditex), направени в производството пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ С 402, 27.11.2017 г.

Решение на Общия съд от 11 април 2019 г. — Kiku/CPVO — Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova)

(Дело T-765/17) ⁽¹⁾

(Сортове растения — Производство за обявяване на недействителност — Сорт ябълки „Pinova“ — Отхвърляне на искането за обявяване на недействителност — Новост на сорта — Член 10 от Регламент (ЕО) № 2100/94 — Доказателствена тежест — Член 76 от Регламент № 2100/94 — Служебно разследване на фактите от CPVO)

(2019/C 187/78)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Kiku GmbH (Корнаано, Италия) (представители: G. Würtenberger и R. Kunze, адвокати)

Ответник: Служба на Общността за сортовете растения (представители: M. Ekvad, F. Mattina и O. Lamberti, подпомагани от A. von Mühlendahl и H. Hartwig, адвокати)

Друга страна в производството пред отделението по жалбите на OCVV, встъпила в производството пред Общия съд: Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Дрезден, Германия) (представители: първоначално T. Leidereiter, впоследствие B. Lorenzen, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решение на отделението по жалбите на CPVO от 16 август 2017 г. (преписка A 005/2016), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Kiku и Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Kiku GmbH да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 22.1.2018 г.

Решение на Общия съд от 9 април 2019 г. — Zitro IP/EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT)

(Дело T-277/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на ЕС „PICK & WIN MULTISLOT“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 187/79)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Zitro IP Sàrl (Люксембург, Люксембург) (представител: A. Canela Giménez, адвокат)

Отвѣтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: J. Crespo Carrillo)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 14 март 2018 г. (преписка R 978/2017-4), постановено по заявка за регистрация на фигуративния знак „PICK & WIN MULTISLOT“ като марка на ЕС

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Zitro IP Sàrl да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 231, 2.7.2018 г.

Решение на Общия съд от 10 април 2019 г. — AV/Комисия

(Дело T-303/18 RENV) (¹)

(Публична служба — Срочно наети служители — Назначаване — Член 13 от УРДС — Медицински преглед, направен преди назначаването — Декларации, които са непълни към момента на медицинския преглед — Липса на деклариране на болест от страна на заинтересованото лице — Последващо установяване от страна на органа, оправомощен да сключва договори — Член 32 от УРДС — Прилагане с обратна сила на медицинската резерва за период от пет години — Сезиране на комисията по инвалидност — Разумен срок — Отговорност — Неизлуществена вреда)

(2019/C 187/80)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: AV (представител: J.-N. Louis, avocat)

Отвѣтник: Европейска комисия (представители: T. Bohg и L. Vernier)

Предмет

Искане на основание на член 270 ДФЕС от една страна за отмяна на решението на Комисията от 16 септември 2014 г., с което органът на тази институция, оправомощен да сключва договори, е решил да приложи по отношение на жалбоподателя медицинската резерва, предвидена в член 32 от Условиата за работа на другите служители на Европейския съюз и да не допусне той да получава обезщетението за инвалидност, и от друга страна, за поправяне на вредата, която жалбоподателят твърди, че е претърпял във връзка с това решение

Диспозитив

- 1) Отхвърля исканията за отмяна.
- 2) Осъжда Европейската комисия да плати на AV сумата от 3 000 EUR.

- 3) Исканията за обезщетение са отхвърлени в останалата ил част.
- 4) AV и Колмисията понасят направените от тях съдебни разноски в първоначалното производство пред Съда на публичната служба на Европейския съюз, в рамките на жалбата по дело F-91/15 и в рамките на настоящото производство по обжалване по дело T-303/18 RENV.

(¹) ОВ С 406, 7.12.2015 г. (дело, първоначално регистрирано пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-91/15 и прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз на 01.09.2016 г.).

Решение на Общия съд от 11 април 2019 г. — Fomanu/EUIPO — Fujifilm Imaging Germany (Изобразяване на пеперуда)

(Дело T-323/18) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство за отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща пеперуда — Реално използване на марката — Частична отмяна — Член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Член 58, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент 2017/1001)

(2019/C 187/81)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Fomanu AG (Нойшат ан дер Валднааб, Германия) (представител: S. Reichart, avocat)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: R. Manea и D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Fujifilm Imaging Germany GmbH & Co. KG (Вилих, Германия)

Предмет

Жалба срещу решение на втори апелативен състав на EUIPO от 16 март 2018 г. по преписка R 2241/2016-2, постановено в производство за отмяна със страни Fujifilm Imaging Germany и Fomanu

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Fomanu AG да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 240, 9.7.2018 г.

Решение на Общия съд от 11 април 2019 г. — Pharmadom/EUIPO — Objectif Pharma (WS wellpharma shop)(Дело T-403/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз „WS wellpharma shop“ — По-ранна национална словна марка „WELL AND WELL“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 187/82)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Pharmadom (Булонь-Бийанкур, Франция) (представител: M.-P. Dauquaire, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: S. Pétrequin и A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Objectif Pharma (Вандьовр-ле-Нанси, Франция) (представител: A. Narrey, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 23 март 2018 г. (преписка R 1448/2017-5), производство по възражение между Pharmadom и Objectif Pharma

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Pharmadom да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 301, 27.8.2018 г.

Решение на Общия съд от 3 април 2019 г. — NSC Holding/EUIPO — Ibercondor (CONDOR SERVICE, NSC)(Дело T-468/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „CONDOR SERVICE, NSC“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „IBERCONDOR“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Съответни потребители — Сходство на услугите — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 187/83)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: NSC Holding GmbH & Cie. KG (Хамбург, Германия) (представител: M. Eichhorst, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Söder)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Ibercondor, SA (Барселона, Испания) (представител: A. Canela Giménez, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 28 май 2018 г. (преписка R 2440/2017-4), постановено в производство по възражение между Ibercondor Barcelona SA и NSC Holding.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда NSC Holding GmbH & Cie. KG да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 328, 17.9.2018 г.

Решение на Общия съд от 11 април 2019 г. — Užstato sistemos administratorius/EUIPO — DPG Deutsche Pfandsystem (Изображение на бутилка със стрела)

(Дело T-477/18) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща бутилка със стрела — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща кутийка, бутилка и стрела — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 187/84)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Užstato sistemos administratorius VŲ (Вилнюс, Литва) (представител: I. Lukauskienė, адвокат)

Отвѣтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: P. Sipos и H. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: DPG Deutsche Pfandsystem GmbH (Берлин, Германия)

Предмет

Жалба срещу решение на втори апелативен състав на EUIPO от 22 май 2018 г. (преписка R 2203/2017-2), постановено в производство по възражение между DPG Deutsche Pfandsystem и Užstato sistemos administratorius.

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбата.*
- 2) *Осъжда Užstato sistemas administratorius VŠĮ да заплати съдебните разноски.*

(¹) ОВ С 341, 24.9.2018 г.

Решение на Общия съд от 3 април 2019 г. — Medrobotics/EUIPO (See More. Reach More. Treat More.)

(Дело T-555/18) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „See More. Reach More. Treat More.“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/C 187/85)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Medrobotics Corp. (Рейнам, Масачузетс, САЩ) (представители: V. Bittner и U. Heinrich, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Folliard-Monguiral и H. O'Neill)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 18 юли 2018 г. (преписка R 463/2018-2), което се отнася до заявка за регистрация на словния знак „See More. Reach More. Treat More.“ като марка на Европейския съюз.

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбата.*
- 2) *Осъжда Medrobotics Corp. да заплати съдебните разноски.*

(¹) ОВ С 427, 26.11.2018 г.

Жалба, подадена на 8 април 2019 г. — SJ/Комисия

(Дело T-701/18)

(2019/C 187/86)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* SJ (представители: J. MacGuill, Solicitor и E. Martin-Vignerte, lawyer)*Ответник:* Европейска комисия**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да отмени отказа на Европейската комисия да разреши достъп до документи съгласно Регламент (ЕО) №1049/2001, ⁽¹⁾ приет с потвърдително решение C(2018) 6642 окончателен от 4 октомври 2018 г. и съобщен на жалбоподателя на 8 октомври 2018 г.;
- що се отнася до съдебните разноски, да разпорежи всяка страна да понесе направените от нея съдебни разноски или ответникът да понесе разноските на жалбоподателя, ако жалбата му бъде уважена.

Основания и основни доводи*Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.*

1. Първо основание: като се позовава на общата презумпция за неоповестяване на информация, ответникът на практика прехвърлил и наложил на жалбоподателя непосилна доказателствена тежест, в разрез с посочената съдебна практика.
2. Второ основание: явна грешка в преценката, че е налице по-висш обществен интерес, в нарушение на принципите от приложимата съдебна практика.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр.43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 21 март 2019 г. — Exxonmobil Petroleum & Chemical/ECHA

(Дело T-177/19)

(2019/C 187/87)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* Exxonmobil Petroleum & Chemical BVBA (Антверпен, Белгия) (представители: M. Navin-Jones, Solicitor, и A. Kołtunowska, lawyer)*Ответник:* Европейска агенция по химикали

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима и основателна,
- да отмени решение № ED/88/2018 на ЕСНА, публикувано на 15 януари 2019 г., за включване на вещества, пораждащи сериозно безпокойство, в списъка с кандидат-вещества за възможно включване в приложение XIV, в частта за фенантрен, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. В рамките на първото основание твърди, че ответникът е допуснал явна грешка в преценката за много устойчивите свойства на фенантрен, превишил е правомощията си, както и е нарушил член 59 от Регламент (ЕО) №1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година ⁽¹⁾
 - като е обосновал много устойчивите свойства на фенантрен, като съставка на високотемпературна смола, с Опорния документ на Комитета на държавите членки от 2009 г., без да извърши собствена преценка на наличната информация, като по този начин е принесъл грешки, с които този опорен документ е опорочен,
 - като е достигнал до заключение за много устойчивите свойства на фенантрен, което не се установява от представените доказателства,
 - като не е разгледал налични доказателства, които биха повдигнали сериозни въпроси относно надеждността и изключителния консерватизъм на симулационното изследване вода-седимент ОИСП 308 на фенантрен,
 - като не е взел предвид данни, които поставят под съмнение изчисленията за адаптиране на резултатите от изследването ОИСП 308 за отчитане на температурата,
 - като не е взел предвид новите доказателства относно устойчивостта на фенантрен, достъпни по време на обществената консултация, и
 - като не е взел предвид цялата относима информация за устойчивите свойства на фенантрен при определяне на значимостта на доказателствения материал, по-специално, относно фоторазграждането, разтворимостта и изпаряването на фенантрен.
2. В рамките на второто основание твърди, че с приемането на обжалваното решение, ответникът е нарушил предвидения в правото на Европейския съюз принцип на пропорционалност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕО на Съвета и директиви 91/155/ЕО, 93/67/ЕО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3).

Жалба, подадена на 29 март 2019 г. — Zubedi/Съвет

(Дело T-186/19)

(2019/C 187/88)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* Khaled Zubedi (Дамаск, Сирия) (представители: M. Lester, QC, и M. O'Kane, Solicitor)*Ответник:* Съвет на Европейския съюз**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

— да отмени Решение за изпълнение 2019/87 на Съвета от 21 януари 2019 г. ⁽¹⁾ и Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/85 на Съвета от 21 януари 2019 година ⁽²⁾ в частта им, в която се прилагат по отношение на жалбоподателя

— да осъди ответника да плати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно основание, а именно, че ответникът допуснал явна грешка в преценката си, като го включил сред лицата, спрямо които Европейският съюз прилага ограничителни мерки във връзка със Сирия.

Жалбоподателят бил включен в Решение за изпълнение (ОВППС) 2019/87 на Съвета и в Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/85 на Съвета, тъй като е в групата на успешните бизнесмени в Сирия, а според ответника всички те реализират големи печалби и подкрепят режима на президента Асад, като създават партньорства с подкрепяни от държавата компании, за да застрояват земя, отчуждена от лица, прогонени поради конфликта в Сирия. Това изобщо не отговаряло на истината, що се отнася до жалбоподателя, за когото критерият за включване в тези актове не бил изпълнен и ответникът се основавал на недостатъчно солидни доказателства.

⁽¹⁾ Решение за изпълнение (ОВППС) 2019/87 на Съвета от 21 януари 2019 година за прилагане на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 181, 2019 г., стр. 13).

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/85 на Съвета от 21 януари 2019 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 181, 2019 г., стр. 4).

Жалба, подадена на 3 април 2019 г. — Хайкал/Съвет

(Дело T-189/19)

(2019/C 187/89)

*Език на производството: български***Страни***Жалбоподател:* Маен Хайкал (Maen Haikal) (Дамаск, Сирия) (представител: Станислав Коев, адвокат)*Ответник:* Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да приеме, че настоящата жалба е допустима и основателна в нейната цялост и да приеме за обосновани всички изложени в нея правни основания,
- да постанови, че обжалваните актове могат да се отменят частично,
- да отмени частично Решение (ОВППС) 2019/87 на Съвета от 21 януари 2019 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия, в частта, в която те се отнасят до г-н Маен Хайкал (Maen Haikal),
- да отмени частично Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/85 на Съвета от 21 януари 2019 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия, в частта, в която те се отнасят до г-н Маен Хайкал (Maen Haikal), и
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати всички съдебни разходи на жалбоподателя, разходи, хонорари и други, свързани със защитата му.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: неспазване на задължението за мотивиране от страна на Съвета — член 6 от Конвенцията за защита на правата на човека (КЗПЧ), член 296 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
2. Второ основание: нарушаване на принципа за законност и пропорционалност на престъплението и наказанието — член 49 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
3. Трето основание: нарушаване на правото на ефективна съдебна защита — членове 6 и 13 от КЗПЧ, член 215 ДФЕС и членове 41 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
4. Четвърто основание: грешка в преценката от страна на Съвета.
5. Пето основание: нарушаване на правото на собственост, на принципа на пропорционалност и на икономическата свобода — член 1 от Допълнителния протокол към КЗПЧ и член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
6. Шесто основание: нарушаване на правото на нормални условия на живот — членове 2 и 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз и членове 3 и 25 от Всеобщата декларация за правата на човека на ООН.
7. Седмо основание: грубо погазване на правото на репутация — член 8 и член 10, параграф 2 от КЗПЧ.

Жалба, подадена на 5 април 2019 г. — Le Pen/Парламент

(Дело T-211/19)

(2019/C 187/90)

Език на производството: френски

Страни*Жалбоподател:* Jean-Marie Le Pen (Сен-Клу, Франция) (представител: F. Wagner, avocat)*Ответник:* Европейски парламент**Искания**

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Европейския парламент P8_TA-PROV(2019)0136 от 12 март 2019 г. по искане за снемане на имунитета на жалбоподателя 2018/2247(IMM), с което действително е свален имунитетът на жалбоподателя,
- да осъди Парламента да заплати изцяло съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е изведено от нарушение на член 9 от Протокол №7 относно привилегиите и имунитетите на Европейския съюз (ОВ С 83, 2010 г., стр. 266), на член 5, параграфи 1 и 5 от Правилника за дейността на Европейския парламент (ОВ L 44, 2005 г., стр. 1) и на съобщения № 11/2003 и № 11/2016 до членовете на ЕП.
2. Второто основание е изведено от злоупотреба с процесуални права. Жалбоподателят счита, че с уважаването на искането за снемане на депутатския му имунитет, Парламентът позволява на френския съдия-следовател да из земе функциите на генералния секретар на Парламента за периода 2009—2014 г. и по този начин нарушава член 68, параграф 1 от Мерките за прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент, който предоставя изключителна компетентност на посочения генерален секретар да прецени дали са налице неоснователно получени суми и да издаде заповед за изпълнение срещу съответния член на Европейския парламент.
3. Третото основание е изведено от злоупотреба с власт и процесуални права и от нарушение на разумния срок за наказателно преследване. Жалбоподателят твърди, че Парламентът е извършил злоупотреба с процесуални права, която засяга упражняването на правото му на защита, тъй като след почти три мандата без възражение от страна на генералния секретар на Парламента жалбоподателят не е счел за необходимо да съхранява доказателства за работата на своите сътрудници и се оказва лишен от възможност да отговори на съдията.
4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на член 43 на съобщение №11/2016 до членовете на ЕП, доколкото целта на наказателното преследване е да затрудни дейността на членовете на една от основните опозиционни партии в Европейския парламент.

Жалба, подадена на 8 април 2019 г. — AW/Парламент

(Дело T-213/19)

(2019/C 187/91)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* AW (представители: L. Levi и S. Rodrigues, адвокати)*Ответник:* Европейски парламент**Искания***Жалбоподателят иска от Общия съд:*

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна,
- да отмени решението от 7 август 2018 г., прието от ответника и с което се отхвърлят исканията на жалбоподателя за признаване на професионалния произход на двете му заболявания (цервикалгия и уртикария, предизвикана от стрес), както и ако е необходимо, да отмени решението от 19 февруари 2019 г., с което ответникът е отхвърлил административната жалба на жалбоподателя, подадена на 16 октомври 2018 г., срещу решенията от 7 август 2018 г.,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи*Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.*

1. Първо основание: нарушение на член 22, параграф 3 от Общите правила относно покриването на рисковете от злополука и професионални заболявания на длъжностните лица на Европейските общности (наричани по-нататък „Общите правила“), поради процесуални нарушения, допуснати от лекарската комисия.
2. Второ основание: нарушение на член 22 от Общите правила във връзка с член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като лекарската комисия не е действала независимо, а съгласно указанията на Парламента.

Жалба, подадена на 9 април 2019 г. — Vinos de Arganza/EUIPO — Nordbrand Nordhausen (ENCANTO)

(Дело T-239/19)

(2019/C 187/92)

*Език на жалбата: английски***Страни***Жалбоподател:* Vinos de Arganza, SL (Torale de los Vados, Испания) (представител: L. Broschat García, lawyer)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Nordbrand Nordhausen GmbH (Nordhausen, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „ENCANTO“ — Заявка за регистрация № 15 542 251

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 17 януари 2019 г. по преписка R 392/2018-1

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отхвърли възражението,
- да допусне регистрацията на заявената марка,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета

Жалба, подадена на 10 април 2019 г. — Испания/Комисия

(Дело T-241/19)

(2019/C 187/93)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представител: A. Rubio González)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решението на Комисията от 19 декември 2018 година относно държавна помощ SA.34914 (2013/C), приведена в действие от Обединеното кралство във връзка с корпоративното данъчно облагане в Гибралтар, и
- да осъди институцията ответник да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като критерият за териториална селективност е приложен неправилно
 - В това отношение жалбоподателят твърди, че към момента на приемане на обжалваното решение Комисията е разполагала с данни и доказателства, разкриващи наличието на селективна държавна помощ от териториална гледна точка, което е трябвало да породи у нея съмнения относно селективния обхват на помощта. След като се ограничила до критерия за селективност по същество, Комисията направила погрешни изводи, тъй като съществува или е възможно да съществува повече помощ от реално установената в обжалваното решение.
2. Второ основание: нарушение на член 296 ДФЕС, тъй като обжалваното решение е акт, в който формално липсват мотиви и не е извършена необходимата преценка на селективността
 - В това отношение жалбоподателят твърди, че Комисията не обяснява защо не приема доводите, изтъквани от Кралство Испания относно териториалната селективност по време на цялото производство. Налице бил акт на практика без мотиви вследствие на неправилното тълкуване, извършено в решение на Общия съд от 18 декември 2008 г., *Government of Gibraltar/Комисия*, T-211/04 и T-215/04, EU:T:2008:595. Тъй като Съдът отменя това решение (решение 15 ноември 2011 г., *Комисия и Испания/Government of Gibraltar и Обединено кралство*, C-106/09 P и C-107/09 P, EU:C:2011:732), критерият от Решение 2005/261/ЕО на Комисията от 30 януари 2004 г. е възстановен без тази промяна на критерия да е обосновавана.

Жалба, подадена на 12 април 2019 г. — Karpeta-Kovalyova/Комисия

(Дело T-249/19)

(2019/C 187/94)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Marina Karpeta-Kovalyova (Синт Питерс — Волюве, Белгия) (представител: S. Pappas, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени и двете обжалвани решения, така че Европейската комисия да преразгледа положението на жалбоподателя и да му отпусне надбавката за експатриане, дневната надбавка, надбавката за настанияване, пътните разноски при постъпването на служба и разноските за пренасяне;
- да осъди ответника да понесе направените от него съдебни разноски и тези на жалбоподателя в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: неправилно тълкуване на член 4, параграф 1, буква а) от приложение VII към Правилника за длъжностните лица, що се отнася до определянето на обичайното местоживее, тъй като в обжалваните решения се пренебрегва дипломатическият статут на съпруга на жалбоподателя, който обхваща по-голямата част от решаващия петгодишен период, изтичащ шест месеца преди постъпването на жалбоподателя на служба, и тъй като в тези решения се отчитат временните договори, по които жалбоподателят е работил, въпреки че семейството му се е завърнало обратно в страната му по произход.
2. Второ основание: допуснатата явна грешка в преценката в обжалваното решение, тъй като в тях не са отчетени факти, които безспорно и извън всякакво съмнение доказват, че цялото домакинство се е преместило от Брюксел обратно в страната по произход на жалбоподателя, а са следвани неподкрепени предположения.

Жалба, подадена на 15 април 2019 г. — Tradición CZ/EUIPO — Rivero Argudo (TRADICIÓN CZ, S.L.)

(Дело T-250/19)

(2019/C 187/95)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Tradición CZ, SL (Jerez de la Frontera, Испания) (представител: M. Aznar Alonso, abogado)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: María Dolores Rivero Argudo (Jerez de la Frontera, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител/Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: заявка за регистрация на словна марка на Европейския съюз TRADICIÓN CZ, S.L. — заявка за регистрация № 14 977 045

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 4 февруари 2019 г. по преписка R 257/2018-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- Да спре настоящото производство до постановяване на окончателно решение в производството по отмяна по отношение на противопоставената марка 7 272 594 RIVERO CZ, преписка 3 378 5-С, образувано пред EUIPO.
- Да обяви за основателно първото основание за обжалване и да отмени обжалваното решение, като обяви, че липсва вероятност от объркване между сравняваните марки.
- При условията на евентуалност и кумулативност да обяви за основателно второто основание за обжалване и да отмени обжалваното решение, като обяви, че липсва вероятност от объркване между сравняваните марки по отношение на услугите за продажба на оцети и гроздова мъст от клас 35.
- Да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски другата страна в производството в случай, че се яви в настоящото производство.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 18 април 2019 г. — Baustoffwerke Gebhart & Söhne/EUIPO (BIOTON)

(Дело T-255/19)

(2019/C 187/96)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Baustoffwerke Gebhart & Söhne GmbH & Co. KG (Айхщетен, Германия) (представител: E. Strauß, Rechtsanwältin)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: регистрация на словна марка на Европейския съюз „BIOTON“ — заявка за регистрация № 17 746 009

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 20 февруари 2019 г. по преписка R 1887/2018-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и да допусне публикуване на словната марка на Европейския съюз „BIOTON“ за всички заявени стоки,
- при условията на евентуалност да върне делото на EUIPO с указание да измени обжалваното решение и да уважи заявка № 17 746 009 за регистрация на словна марка на Европейския съюз „BIOTON“,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG